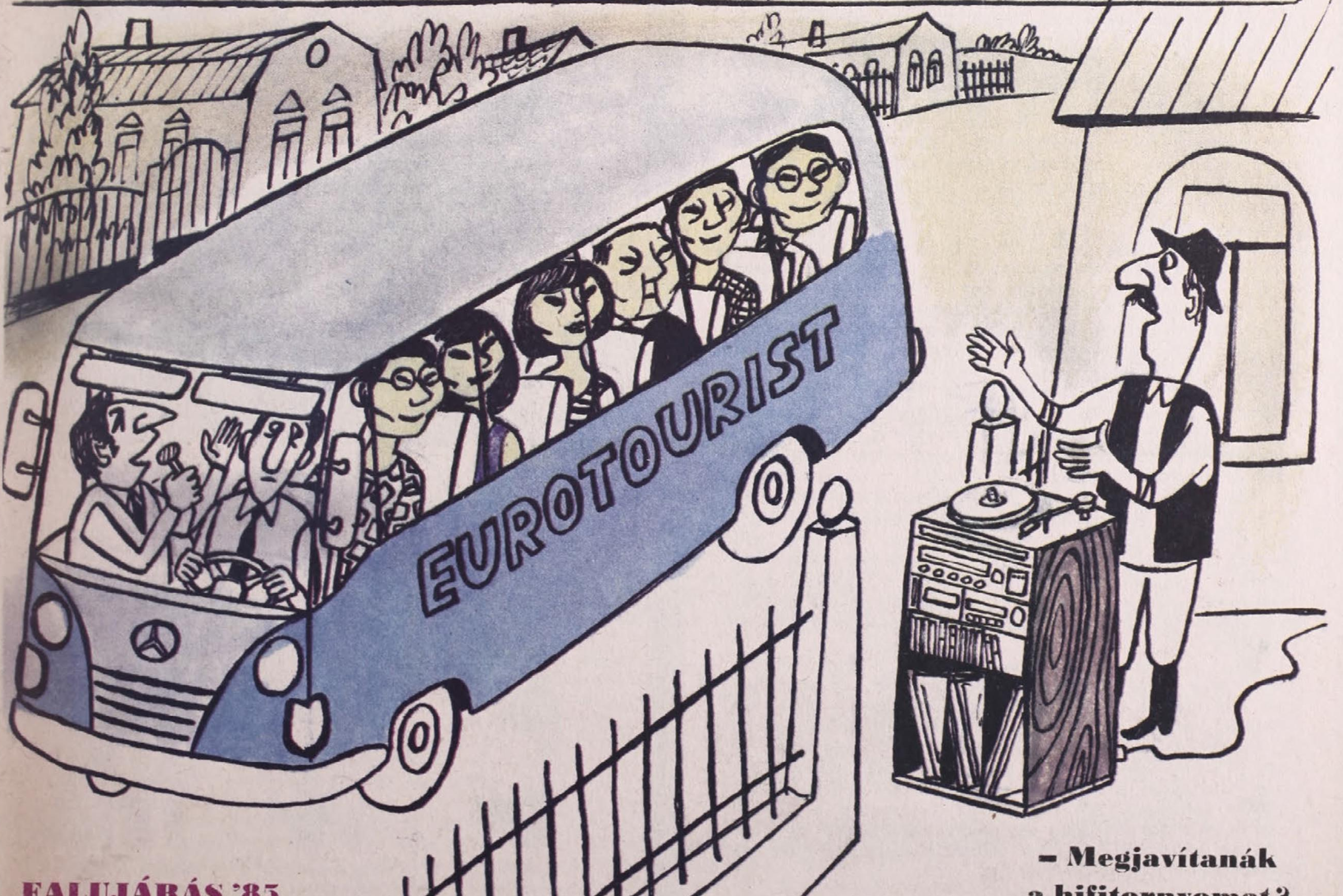
41. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1985. JÚNIUS 26.

Ludas Matyi

FALUJÁRÁS '45

– Megjavítanák a szecskavágómat?

FALUJÁRÁS '85

– Megjavítanák a hifitornyomat?

REVÜNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

GYORSÍTOTT KÁRRENDEZÉS

Vásárlási szokásaim változásai

Az utóbbi években többször is önvizsgálatot tartottam: sikerült-e változtatnom vásárlási szokásaimon, felfejlődtem-e a kereskedelem igényeihez? 1982-ben, az ötnapos munkahét bevezetése után, tudomásul kellett vennem, hogy az addig este 9-ig nyitva tartó közértem, ahová hétfőnként 1/2 8-kor végződő munkám után akár 3/4 8-ig is bemehettem, 8-kor zár, vagyis 3/4 8 előtt oda kellene érnem. Ez idő tájt meghallgattam egy kisebb üzlet elárusítónőjének panaszát: szerinte az a felháborító, hogy 7-ig kell nyitva tartani, amikor az óvoda 6 előtt bezár. (Tehát a nyitva tartás nemcsak üzleti ügy.) Azóta elhelyezkedett egy olyan csemegeboltban, ahol „betegség miatt" hosszú távra megrövidítették a nyitva tartást, de délután 4-kor zárnak. Ha felgyógyul valaki csak megbetegszik más. Vagy szabadságra megy. Egyre több a félnapos üzlet. Aztán jött a szombati meg a hétfői zárva tartás. Szombaton ugyan már reggel 8 órától vehettem volna iparcikket. De hát nem megy könnyen a fejlődés, nekem élelmiszer kellett volna, délután.

Az idén fordulat következett be: rendeletben mondták ki, hogy szabad nyitva tartani! Szombat délután és vasárnap is – ez eddig tilos volt. Tudvalevő – lapunkban már esett szó róla –, hogy az illetékes szakszervezet főtitkára kijelentette, hiba lenne a vasárnapi árusítást számottevően növelni, mert ez nem egyeztethető össze a szocialista életformával. Pedig nem kell azt félteni! A kis boltok felmentést kaphatnak és az üzletek nagyobb része ma is kis bolt. Lapzártáig az eddig is nyitva tartó nagy ABC-n kívül sehol sem találkoztam felhúzott redőnnyel szombaton délután vagy vasárnap. Az állam felségterületén persze. Egy újabb nyilatkozat szerint fellendülésre akkor számíthatunk, ha ilyenkor drágábban adhatják az élelmiszercikkeket. Hát kellett ugrálnunk?

Jobb, ha megelégszem a hétköznapi vásárlással. Hiszen már szombaton délelőtt is alig bírom anyagilag. Egy belkereskedelmi tanácskozáson ugyan közölték, hogy a közeljövőben számítani kell a kereslet bizonyos mérvű élénkülésére, de inkább hallgatok a miniszterelnökre, aki választási beszédében figyelmeztetett, hogy a jövőben is beosztó életet kell folytatnom.

Már csak az a kérdés, hogy ki osztja be nekem? A Szikszay Béla? Az Árhivatal elnöke (érdekes, az Árhivatal mindig Bélás!) nemrég azt nyilatkozta, hogy nem lehet sablonosan a világpiaci árak változását követni: ha például importokból nem cél a kávé fogyasztásának a növelése, világpiaci áresés után sem csökkentik, sőt esetleg növelik az árát, hogy kevesebb fogyjon. Ezt megelőzendő csak módjával veszek kávét.

Vagy a Juhár Zoltán is beoszt nekem? Riporterkollégám megkérdezte, hogy miután a minisztérium már nem utasíthatja a vállalatokat, mit tehet, ha nem lesz gomb, mert nem kifizetődő termék? A minisztérium illetékese azt válaszolta, ha ezt észreveszik, olyan érdekeltségi rendszert dolgoznak, ki, hogy érdemes legyen gombot tartani. De vajon meddig tart, amíg észreveszik? Utána mennyi idő kell egy jó érdekeltségi rendszer kidolgozásához? És addig? Kereshetem a gombot (vagy mást, a gomb csupán egy példa), de reggeltől estig kereshetem, mert a boltok egyre inkább a vásárlók érdekeinek megfelelelően tartanak nyitva.

Földi Iván

NB I-es

Büszkén nyilatkoznak az illetékesek. Okkal tehetik: a Magyar Villamos Művek dolgozói munkaverseny-felajánlás alapján pompásan újjávarázsolták a pilismaróti ifjúsági gyermeküdülőt. Rengeteg társadalmi munka fekszik a létesítményben, még a téli tévépróbáló hidegben is, szombatonként a vízvezetékek, a csatornák árkait ásták, később sportpályákat építettek, faházakat rendeztek be.

„Merem állítani, hogy NB I-es munka volt!" – meri állítani az egyik nyilatkozó, ezzel is igazolván, hogy ő maga is, a szombatjait társadalmi munkában és nem az elsőosztályú futballmeccseken töltötte. Láthatott viszont néhány válogatott mérkőzést valamint Videoton-csillogást a televízióban, s azt gondolta, ezek a fiúk azok a fiúk. Hát nem egészen.

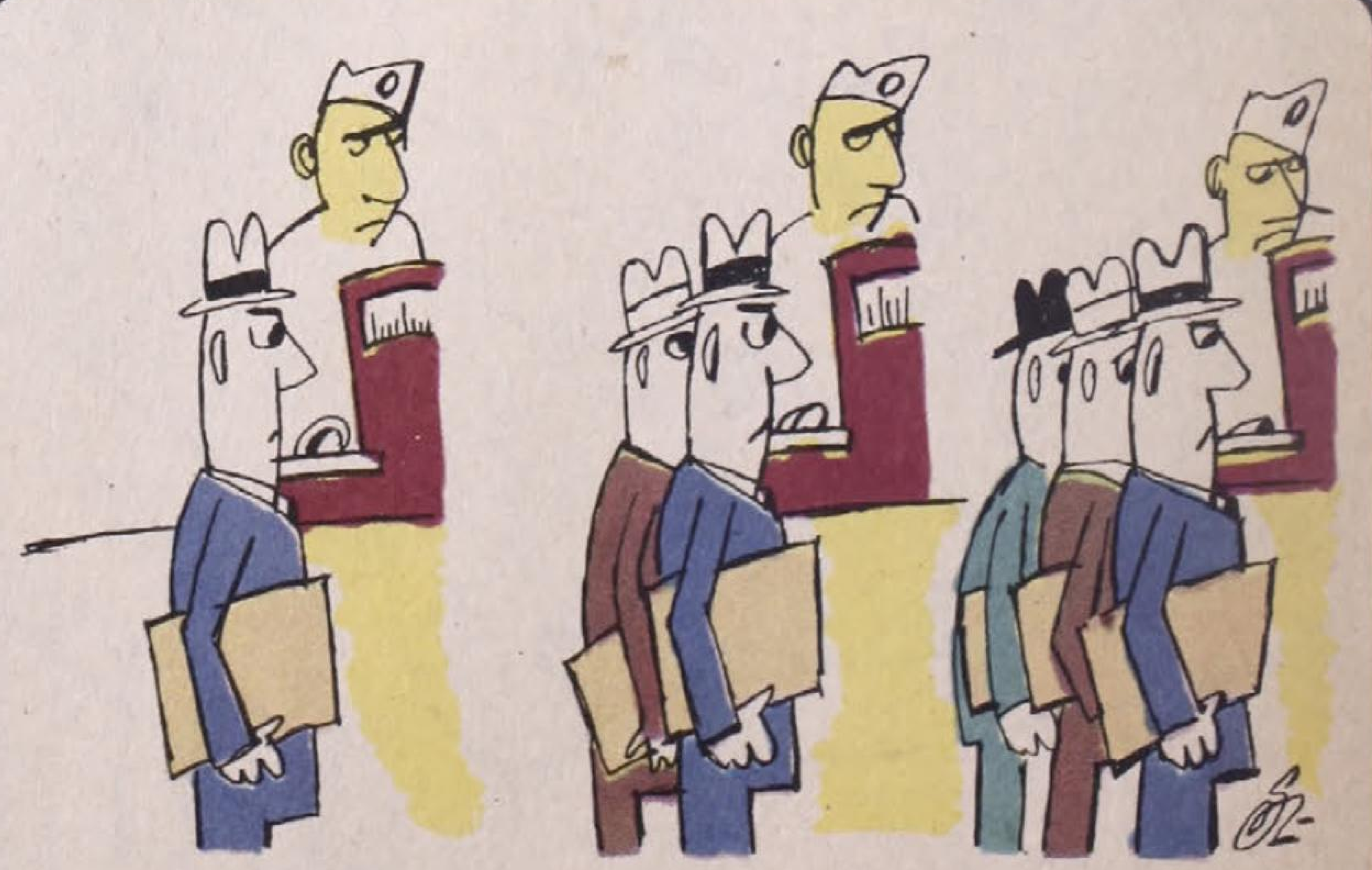
Bizony, még a hivatalos értékelés is megállapítja, hogy „különösen a bajnokság utolsó szakaszában, néhány mérkőzésen a teljesítmények elmaradtak a ma már joggal elvárható követelményektől, s ezzel csalódást okoztak a közönségnek a közvéleménynek." A szurkolók ennél sarkosabban fogalmaznak, hadd ne idézzem, a lényeg az, hogy a hazai focielit találkozóinak színvonalát nem a pilismaróti gyermeküdülőéhez hasonlítják...

Mert mit jelent az, hogy „különösen a bajnokság utolsó szakaszában"? Azt, hogy máskor is, csupán tán ritkábban. És, hogy „néhány mérkőzésen"? Ennyit: egy esetnél többször, sok esetnél kevesebbszer, összeszámlálni talán lehetne, de minek megfogni a megfoghatatlant, amikor a teljesítmények – lám milyen precíz meghatározás! – a „ma már joggal elvárható" követelményektől maradtak el, s ki tudja mennyivel, az is lehet, hogy csak éppen-éppen.

Nos, egyes eredmények valóban furcsán alakultak. A szombathelyi klub bejelentést is tett, mondván, a tatabányaiak megvesztegetni próbálták őket. Kaptak is jó néhány gyalázkodó levelet, no nem a bevádoltak, hanem a stréberek, hogy így árulók meg úgy árulók, és micsoda sportszerűtlen dolog ez, és nem méltóak a méltatlanságra, mit beszélek: méltatlanok a méltóságra, hogy az NB I-ben szerepeljenek!

Ki tudja, hol az igazság? Ténykérdés: egyes csapatok a végveszélyben valóban furcsa mód megtáltosodtak, és lelkesedésük már-már olyan magaslatokra hágott, mint a kissrácoké, ezekben a vakációs napokban, egynémely gyermeküdülőben, mondjuk Pilismaróton. Hogy ott az ellenfél is küzd, szívvel-lélekkel? Istenkém, semmi sem tökéletes...

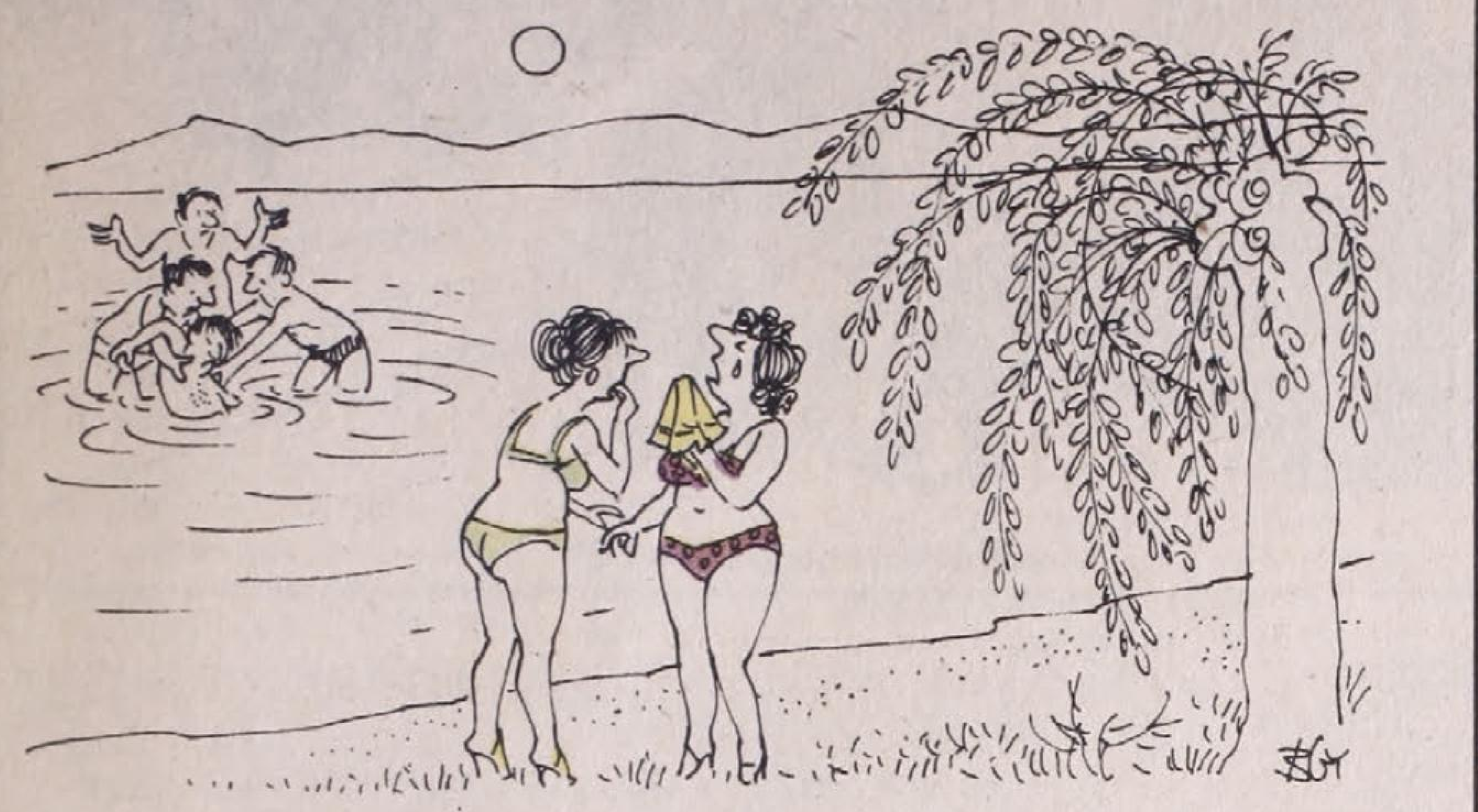
Münz András

Szigorú ellenőrzés — Még szigorúbb ellenőrzés — Legszigorúbb ellenőrzés

BRENNER GYÖRGY: **Itt és most...**

TANULNI, TANULNI, TANULNI

– A marxista egyetemet végezte idén az uram, utána következett volna egy úszótanfolyam...

SZÜNIDEI GYEREKEK

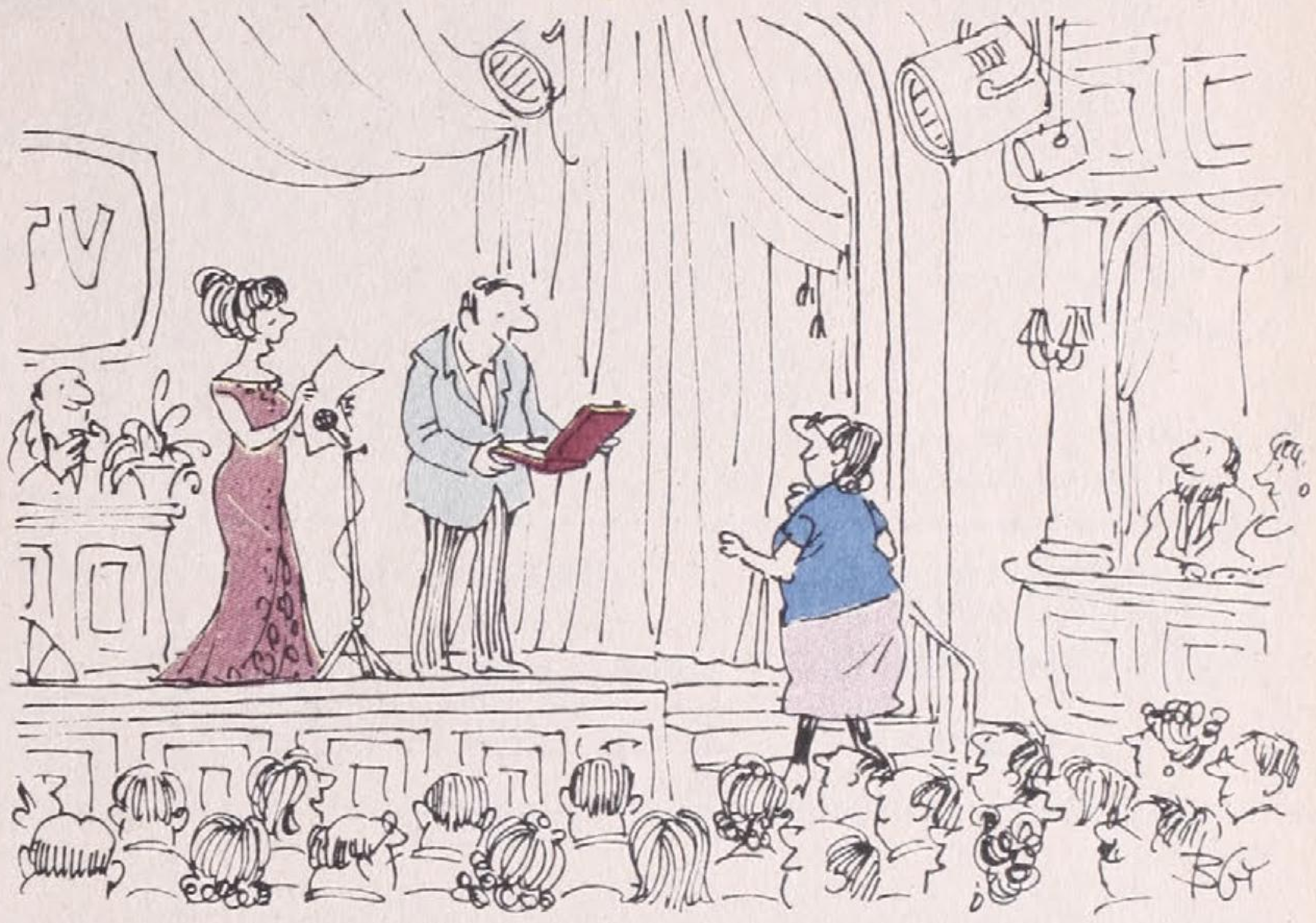
– Könyörgök, akasszuk fel!

KEMPING

– Látod, a szomszéd sátorból éjszakánként azt halljuk, hogy „de jó!" mi meg milyen vacakul tudunk aludni!

VESZPRÉMI TÉVÉ-TALÁLKOZÓ

– A zsüri különdíját Lóth Aranka nézőnk kapja, aki egész évben zokszó nélkül megtekintett mindent.

Kicsengettek

Mire eljött a szorgalmi időszak utolsó hete, az anyagot rég befejezték a Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskolában. A jegyeket lezárták, a kapukat kitárták, de nem röppent ki senki. A szabály, az szabály, a tanévet végig kell csinálni. Az utolsó hetet tehát nevelő jellegű, hasznos mulatságokkal ütötték agyon a Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola diákjai és tanárai.

Június 10., hétfő. Tanulságos tanulmányi kirándulás a kies Tarhonyadombra. A második bé növendékei a kollektív erőfeszítés szép példáját nyújtják, amikor közös erővel taszítják le a Bolhasziklát a Madzagvölgybe. A szikla rágördül özvegy Fék Jeromosné deszkabódéjára, az agg hölgy hiányos öltözékben, sikoltozva rohan világgá. Tizenkilenc tanuló rosszul lesz a röhögéstől. A gyengélkedőket a Krogh Lipótról elnevezett kórház ambulanciáján részesítik elsősegélyben. Állapotuk válságos, de nem komoly.

Június 11., kedd. Az együvétartozás markáns példájaként megrendezik a Tanárok—Diákok focimeccset. A diákok rúgnak két gólt és öt tanárt, a tanárok kézzel érintik egyszer a labdát és tizenötször a diákokat. Egy távoli lövés telibe találja a felszabadultan kacagó dr. Lejtmeneti Dániel igazgató mosolyát. Dr. Lejtmeneti Dániel állkapcsáról gipszmintát készítenek a Krogh Lipótról elnevezett kórház stomatológiáján. Az öntvény a Fogászati Világnap alkalmából rendezendő kiállítás külön vitrinében kap helyet. A kerületi SZTK táviratilag nagyobb rendelést eszközöl a porcsalmi Szép Sansz téesz mankóüzeménél.

Június 12., szerda. Felszabadult kulturális vetélkedő a Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola összes helyiségében. A harmadik cé vonzó mozgalmi feladatot kap. Fél óra leforgása alatt állítsanak elő egy sárgaságban szenvedő idős hölgyet, hetvenen felül. A sárgaságban szenvedő idős hölgy nem akar kötélnek állni. A harmadik cé kapacitálja. A sárgaságban szenvedő idős hölgy előbb csak visít, aztán üt is. A szembesítés során kiderül, hogy a sárgaságban szenvedő idős hölgy Jakumo Furababa, a főkapitányság karate-mestere. A harmadik cét a Krogh Lipót kórház traumatológiájában igyekeznek összerakni a helyszínen összesöpört szilánkokból. A baleseti sebészet több tonna gipszet rendel az öttömösi Manógigant kertitörpe-részlegénél.

Június 13., csütörtök. Az Edzett Ifjúságért Testnevelési Mozgalom világraszóló kötélhúzó versenye. Az esős idő miatt a Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola folyosóján. Jobbról húzza a negyedik a, balról húzza a negyedik bé. A lelket vidító tömegsport csúcspontján elszakad a kötél, minek következtében a negyedik a a kitömött madarakat tároló üvegszekrényben, a negyedik bé pedig a kettős nyílászárót áttörve, az iskola udvarán köt ki és mégis megázik. Az Országos Mentőszolgálat régóta különjáratot létesített a Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola és a Krogh Lipótról elnevezett kórház között. A szilánkokat harminckét kedves- és ötvennyolc kedvetlen nővér huzigálja ki a negyedikesek fenekéből. Az Egészségügyi Osztály mozgósítja a kerület bélyeggyűjtőit. Feltétel: csipeszt mindenki hozzon magával!

Június 14., péntek. Szabadlabornap, az önmegvalósítási mozgalom keretében. Sajátos Béla, harmadik dé osztályos tanuló megvalósítja magát is és a laboratórium bizonyos fokú rekonstrukcióját is, mert ritka leleménnyel sikerül neki két deka törött borsból és egy használt díványpárnából durranólégenyt előállítania. A Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola a sikeres kísérlet következtében hetykén félrecsapva viseli tetőszerkezetét, a helybeli kis úttörők pedig kosárszám szállítják a környező járdákon gyűjtött füleket a Krogh Lipótról elnevezett kórház átvevőhelyére.

Június 15., szombat. A Benvenuto Mariskáról elnevezett szakiskola ünnepélyes évzárója a Krogh Lipótról elnevezett kórház műtőjében. A kitűnő tanulók és a járóbetegek illő jutalom gyanánt friss kötést kapnak, a bukottak langyos, szappanos beöntést. Dr. Lejtmeneti Dániel fogai még nem készültek el, így jelbeszéddel adja elő ünnepi szónoklatát. Hosszú vakáció kezdődik, két hónap alatt az intenzív osztály nebulói is felépülhetnek.

Jó, ha a tanév egy héttel rövidebb, senki sem betegszik meg. De akkor mi az isten csodájával üthették volna agyon a vakációt?

Váratlan fordulat, utóirat gyanánt:

Június 16., vasárnap: Benvenuto Mariska és Krogh Lipót házasságot kötnek.

Peterdi Pál

– Nem értem, miért féltékenykedik a feleségem, mikor egyre magasabbak a mai fiatalok.

SZILÁNKOK

TELEFONKÖNYV

— Nem tud valami jó protekciót? Nincs telefonom, de benne szeretnék lenni a telefonkönyvben.

CSEMPÉSZÉS

— Vagyont érő gondolatokat hoztam át a határon, szerencsére a vámőr nem vette észre.

JAVASLAT

Hozni kellene egy új rendeletet, hogy ne hozzanak annyi új rendeletet.

TÜRELEM

— A feleségemnek nagyon nehéz természete van. Ötven évig még kibírom mellette, de aztán könyörtelenül elválunk.

AJÁNDÉK

— Lajostól kaptam egy hajas babát. Olyan mintha játék lenne, pedig valódi.

OLASZ ÉTTEREMBEN

— Spagettit kérek.
— Mennyit?
— Egy méter nyolcvanat.

MUNKAERŐ-CSÁBÍTÁS

VÁLLALATUNK KEDVEZMÉNYES ÁRU EBÉDET, MUNKARUHÁT ÉS JÓ SZÓT IS AD A DOLGOZÓKNAK!

KORKÜLÖNBSÉG

— Irénke, legyen a feleségem. Gondoljon arra, milyen szép fiatalember lehettem hatvan évvel ezelőtt.

ESKÜVŐ

— Az esküvőnkre csak azokat a rokonokat hívjuk meg, akik helyeselték a házasságunkat. Tehát csak ketten leszünk...

HATÁROZATLANSÁG

— Udvarolni szeretnék magának, de ha nem engedi, megköszönöm.

RANGKÓRSÁG

— Talált gyerek vagyok, de engem nem a XVIII. kerületben találtak, hanem a belvárosban.

LEÁNYKÉRÉS

— Magdika, nálam még a hideg vízbe sem kell tennie a kezét. Ugyanis a negyedik emeleten lakunk és oda nem jön fel a víz.

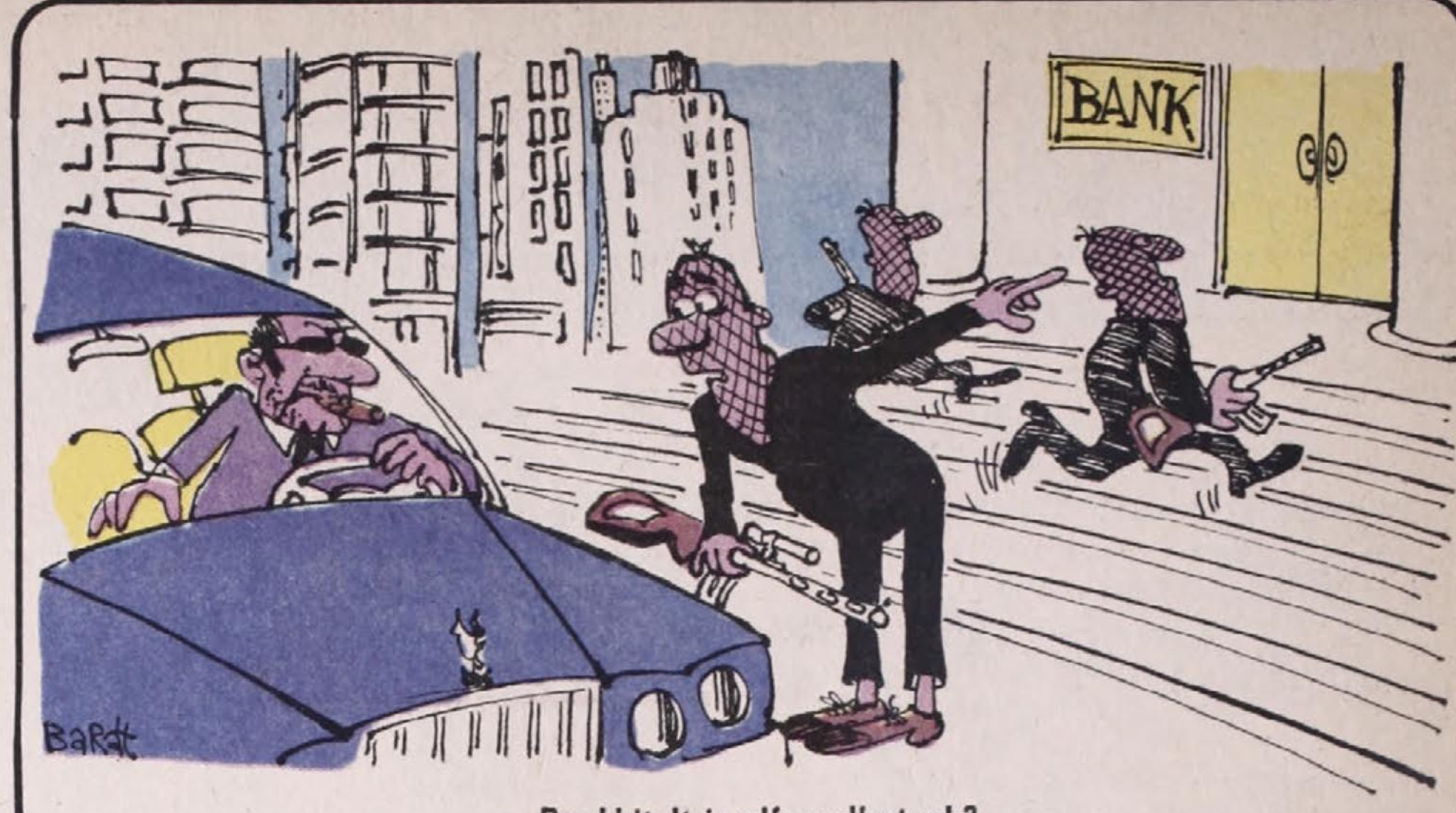
HÁLÓSZOBATITOK

— Belestem a kulcslyukon Kovácsék hálószobájába.

— És mit látott?

— A hálószoba-garnitúrájuk, amit két hónapja vettek 53 ezer forintért, félig tönkrement. A rekamié két lába törött, a szekrényt nem lehet becsukni, a politúr lepattogozott. Titok, hogy milyen meós lehet abban a bútorgyárban...

Galambos Szilveszter

– Bankhitelt is elfogadhatunk?

Kati újságolja a barátnőjének:

— Jaj, úgy rohantam az előbb, mert egy fiú meg akart csókolni.

— Na, és utolérted?

Emlékszik még?

ARATÓBANDA

Melósbanda, nem huligán.
Megállva a tanyák előtt
búzát vágtak és csépeltek
nem pediglen járókelőt.

MAROKSZEDŐ LÁNY

Irtó okos gép a kombájn,
csak kár, hogy ha földre hajol,
nem villan ki fehér combja
a libbenő szoknya alól.

SZALMAKAZAL

Nem volt épp a Hilton hotel,
hol a milliomos mulat,
de alatta felvirágzott
a népesség-szaporulat.

KÉZIKASZÁS

Hajdanában ő volt a sztár,
mégis letűnt a divatja...
Csak ez a srác kaszálgat már,
Mikor önt az Úr hivatja.

Fülöp György rajzai

EGYIDŐS A SZABADSÁGGAL

Egy ismerős nő meséli; Erzsike, a közértből:

— Még a harmadik évemet sem töltöttem be, épp a bilin ültem az óvodában, mikor belépett a mosdóba két bácsi.

— Kislány — kérdezték tőlem — te, úgye 1945. április 4-én születtél?

— Igen.

A két bácsi jelentőségteljesen összenézett.

— Akkor te egyidős vagy a Szabadsággal. Húzd fel szépen a nadrágodat és menjünk ki az óvoda elé.

Egy szép nagy tortát adtak a kezembe és így felvételt készítettek velem a filmhíradóban — tortát aztán elvették tőlem, állítólag el kellett számolniuk vele. Azontúl, ha véletlenül süteményt osztottak az óvodában, minden gyerek kapott belőle, csak én nem.

— Te már jól telezabáltad magad — mondta az óvónéni —, láttuk a híradóban.

Mindegy, egyszer ezt is ki lehet bírni, de rám szoktak, azontúl minden április 4-én engem rángatott elő a Híradó és a Rádió — ha már végképp nem tudtak kitalálni valami újat az ünnepre.

„Már az iskolába járnak azok a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal!"

„Az új Szabadság-hídon azok a gyerekek mennek át először, akik egyidősek a Szabadsággal."

Mindig minket mutattak néhány sors- és időtársammal, de a sztár én voltam: én adtam át a virágot, én csókoltam meg Rákosi pajtást — az ünneplő ruhát minden felvétel után visszavették tőlem. Ajándékot soha nem kaptam, legföljebb egy dísztáviratot a nemesmedvesi tanácstól — ez volt az utolsó magyar falu, amelyet felszabadítottak — éppen április 4-én.

És múltak az évek, jöttek az újabb fellépések a Híradóban:

„Sztálin elvtársat siratják a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal!"

„Már tízévesek azok a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal!"

„Már tizenegy!"

„Nem is olyan nagyon siratják Sztálin elvtársat azok a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal!"

„Acél és vas helyett végre tejet is kapnak azok a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal!"

Közben szegény anyám meghalt, én állami gondozásba kerültem és be kell vallanom, hogy rossz társaságba keveredtem. Falaztam a fiúknak, mikor feltörték az üzleteket, aztán lebukott az egész banda és engem is elítéltek. Na legalább leszoknak rólam! — gondoltam magamban, de nem így történt. Bent a cellában is felkeresett egy alacsony, pösze tévés, filmet forgatott rólám és azt a címet adta neki:

„Börtönbe került lány, aki egyidős a Szabadsággal!

Majd mikor a film sikert aratott, egy második részt is készített:

„Újra szabad a lány, aki egyidős a Szabadsággal!"

Lassan már eljárt fölöttem az idő, de a nagyobb kerek évfordulókon a tévé és a rádió változatlanul számított rám. 1970-ben két összeállítást is felvettek velem: „Az első negyedszázad" — címmel egy komolyat és „Huszonötöt érdemlek" — címmel egy vidámat.

Tavaly, 1984-ben, amikor megnéztem magam abban a felejthetetlen riportfilmben, melyet arról készítettek, hogy itt az ősz és iskolába viszik unokáikat azok a gyerekek, akik egyidősek a Szabadsággal, bennem is feltámadt a vágy, hogy férjhez menjek és saját gyerekeim legyenek — már ki is szemeltem jövendő társamat. A boltba, ahol dolgoztam, bejárt egy korombeli férfi, na legfeljebb ha egy-két évvel lehetett fiatalabb, mélyeket nézett a szemembe, apróbb ajándékokat hozott. én tudtam, hogy nem azért, mert időnként félreteszek neki egy-egy üveg Unicumot, éreztem, hogy tetszem neki és előbb-utóbb nyilatkozni fog. Egyik nap virágcsokorral jött be a boltba, átnyújtja.

— Ez az enyém? — kérdeztem kacéran.

— A magáé, csak a magáé.

— És miért kapom? — folytattam ugyancsak kacéran és megigazítottam egy számmal szűkebb pulóveremet.

— Mert a jövő héten lesz április 4-e és tudom, hogy maga, Erzsike néni egyidős a Szabadsággal.

— Takarodjon, pimasz fráter! Maga is lesheti, hogy Unicumot kapojn még egyszer.

Most már nincs más hátra, meg kellene vesztegetni valakit a tanácsnál, hogy javítsa ki az anyakönyvben a születési dátumot, de várok még egy hetet, hátha most a következő április 4-re kapok valami kitüntetést és még egyszer felléphetek a tévében...

„Kitüntették a veteránokat, akik egyidősek a Szabadsággal..."

Moldova György

BEJRÚTI HÁZMESTER

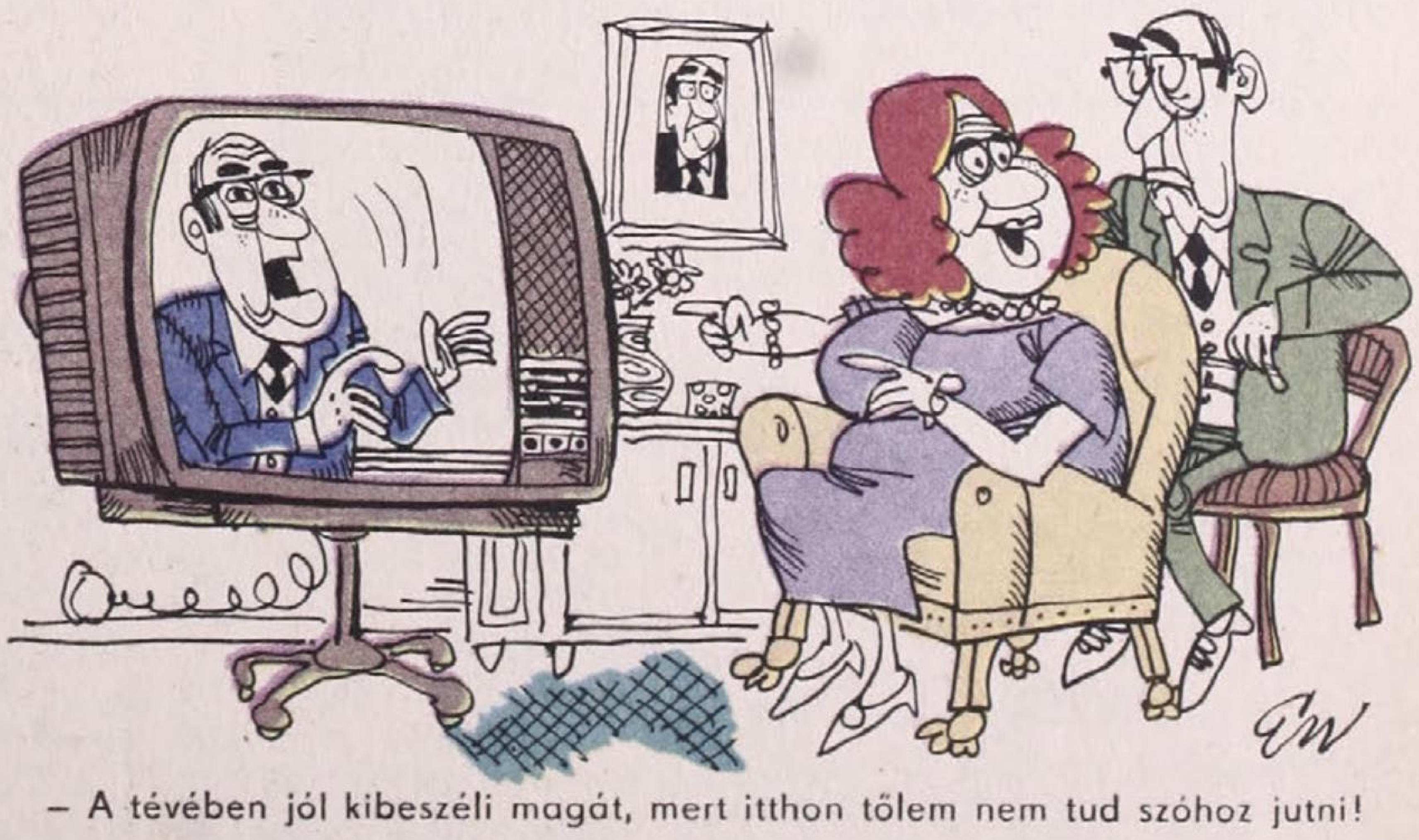
– Higgye el, uram, hogy nincsenek otthon! A hét végét mindig a tengerparton töltik...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Tanár úr még mindig nem értem, hogyan működik a rádió.

— Ugyanúgy, mint a telefon, csak itt a levegőt használjuk drót helyett.

— Eddig világos. Csak azt tudnám, hogyan tekerik a levegőt a villanypóznára?

– A tévében jól kibeszéli magát, mert itthon tőlem nem tud szóhoz jutni!

Miért Veszprémben van a TV-szemle?

MERT OTT LEHET LÁTNI AZ OSZTRÁK ÉS A JUGOSZLÁV ADÁST IS

Az éjszaka hangjai

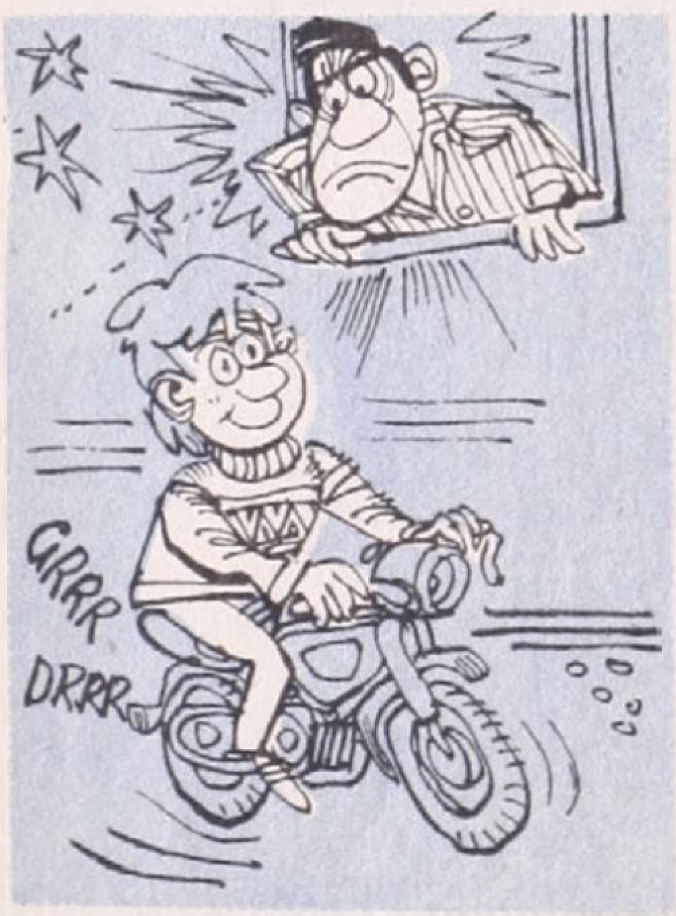
Az ember nyáron nyitott ablaknál alszik, hogy édesebbé tegye álmát a lágy nyári szellő, s az ablakával szemközt halkan susogó lombozat. Az ember tehát megnézi a tévéműsort — ha olyan —, olvas még egy csöppet, aztán lekattintja a villanyt, s elteszi magát holnapra.

Aztán, úgy tíz perc múlva arra riad, hogy a közvetlen közelben újra megkezdődött a kurszki páncélos csata. Kinéz, és megnyugszik, mert csak egy útjavító brigád vonul fel néhány teherautóval. Az ember már lassan megszokja a járó motorok zaját, amikor elbődül egy hang, feltehetően a brigádvezetőé:

— Géza, kaptál kőbányait?

Géza a szabályzatnak megfelelően jelenti, hogy kapott. Halk üvegcsörömpölés, aztán egy ideig szótlanság. Isszák a kőbányait. Hiába, ügyes gyerek ez a Géza.

Az ember visszafekszik és diákkori szerelmére gondolva újra álomba merül. Azt álmodja, hogy a hajdani nagy ő mosolyogva közeledik feléje ... és amikor már majdnem odaér hozzá, hirtelen felpattan egy motorra, és táltosként száguld máris az ötszáz köbcentisek Nagydíján. És a motorzaj egyre erősebb.

Az ember kinéz és látja, hogy hat-nyolc kölyök rendületlenül rója a köröket a közeli játszótér homokozója és a mászóka között, Riga és Verhovina típusú mopedjával.

Aztán, ahogy a motorzaj elhalkul, feltűnik Kandalló bácsi, aki ilyentájt jár haza. Azt énekli, hogy „látod édesanyám, látod édesanyám, mé' hoztál a világra?". Több lakó Bisecurint és Postinort hajigál le neki azzal, hogy küldje el a kedves édesanyjának, hátha még vissza lehet csinálni az egészet. Kandalló bácsi aztán odébbmegy, s dudorászva megáll egy villanypóznánál. Halk csobogást hallani, majd az öreg újra bekapcsolja megkülönböztető jelzésnek is alkalmas baritonját.

A ház előtt, nem sokkal az öreg után megjelennek az éjszakai kutyasétáltatók. Hangos, acsarkodó ugatás adja tudtul a lakóknak, hogy a négylábúak társadalmában is vannak antagonisztikus ellentétek. Aztán a tulajdonosok fegyelmező üvöltése hallik, majd nyüszítés. Kovács lakótárs a hetedikről megint jól célzott.

Vidám ifjak közelednek, vonulásukat a felboruló kukásedények zaja jelzi. Egyikük belerúg az esőcsatornába, Élénk taps, derültség. Utána kicsit megkéselik egymást, mert szalonna nincs náluk, csak kés. Néhány perc múlva szirénázva jönnek a mentők és a rendőrök. Kék Fény egyenes adásban. A lakók arra gondolnak, hogy vajon alszik-e most Szabó László és Kovalik Károly? És irigylik őket.

— Józsi, az anyád szentségit, hova tetted a deklit — hallatszik a brigádvezető szocialista útmutatása. Kiderül, hogy Józsi már két éve disszidált, vagyis a brigádvezető és a beosztottak közötti kapcsolatot nem mondható szorosnak. A dekli előkerül, persze csörömpölve.

Az ember végre újra elálmosodik, amikor a közérthez megérkeznek az éjszakai áruszállítók. A ládák kötelékben hagyják el a teherautó platóját, majd menetrendszerűen, hangos puffanással landolnak a flaszteron. A ládák nyilván a légierőnél kapták az alapkiképzést, mert csak repülni tudnak, szépen lerakni nem lehet őket.

Feltűnik autós Jocó, az ő sportos kipufogójával. A szomszéd házban lakó szemrevaló lánynak csapja a szelet, amikor megérkezik, mindig dudál a dallamkürtjével. Most is dudál. Ha legalább Mozart Kis éji zenéjét játszaná a dallamkürt ... A lakók csak azt várják, hogy egyszer majd Jocó is tanácsot kér szexuális zavaraival kapcsolatban az Új Tükör orvosától, és akkor megszűnik ez a dudakoncert.

Hajnalodik. Úgy tűnik, hogy a környék madarait szemináriumra hívták össze, a vita igen élénk. Az útjavítók közben helyet cserélnek a vizesekkel. Ezek más típusú fúrógépet használnak, jóval zajosabbat az előzőnél. Nyilván nekik már nem jutott deviza fúrógépre.

Reggel van. Az ember szeme alatt megjelenik az olimpiai öt karika. Aztán lemosakszik, megborotválkozik, s örömmel indul munkahelyére, ahol élvezni fogja majd a csendet. Az ember ugyanis meós. Egy magyar petárdagyárban.

Vezda János

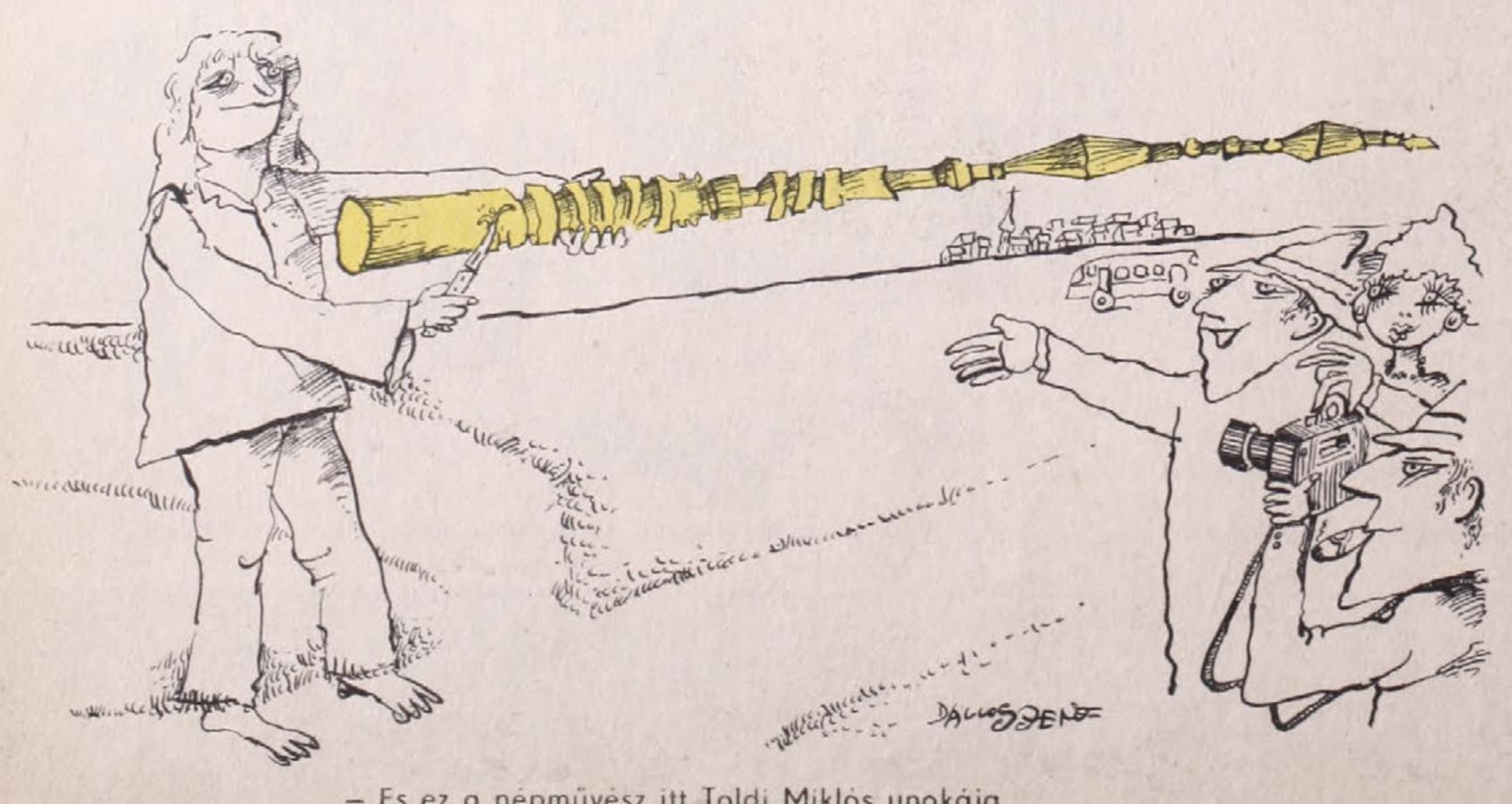
ELÉGTÉTEL

– Semmi, csak egy kritikus ...

SZÁRNYSZEGÉS

– És ez a népművész itt Toldi Miklós unokája.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Jean, tartozom ennek az embernek egy százassal, adja oda neki.
— De csak ezresünk van, mit tegyek?
— Radírozza ki az utolsó nullát.

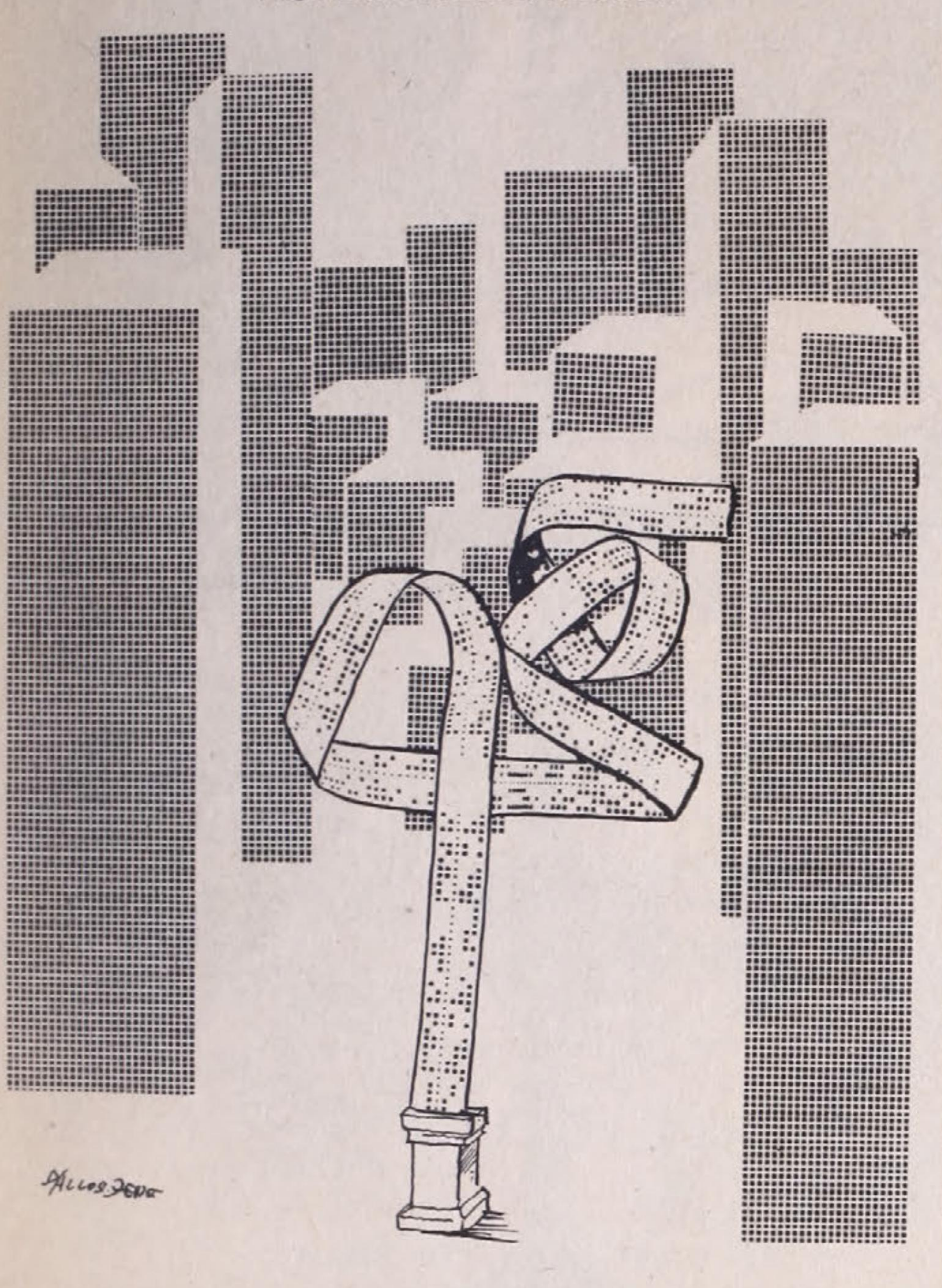
Edzőhír Újpestről:

GÖRÖCS ÁLLT A DÓZSÁBA!

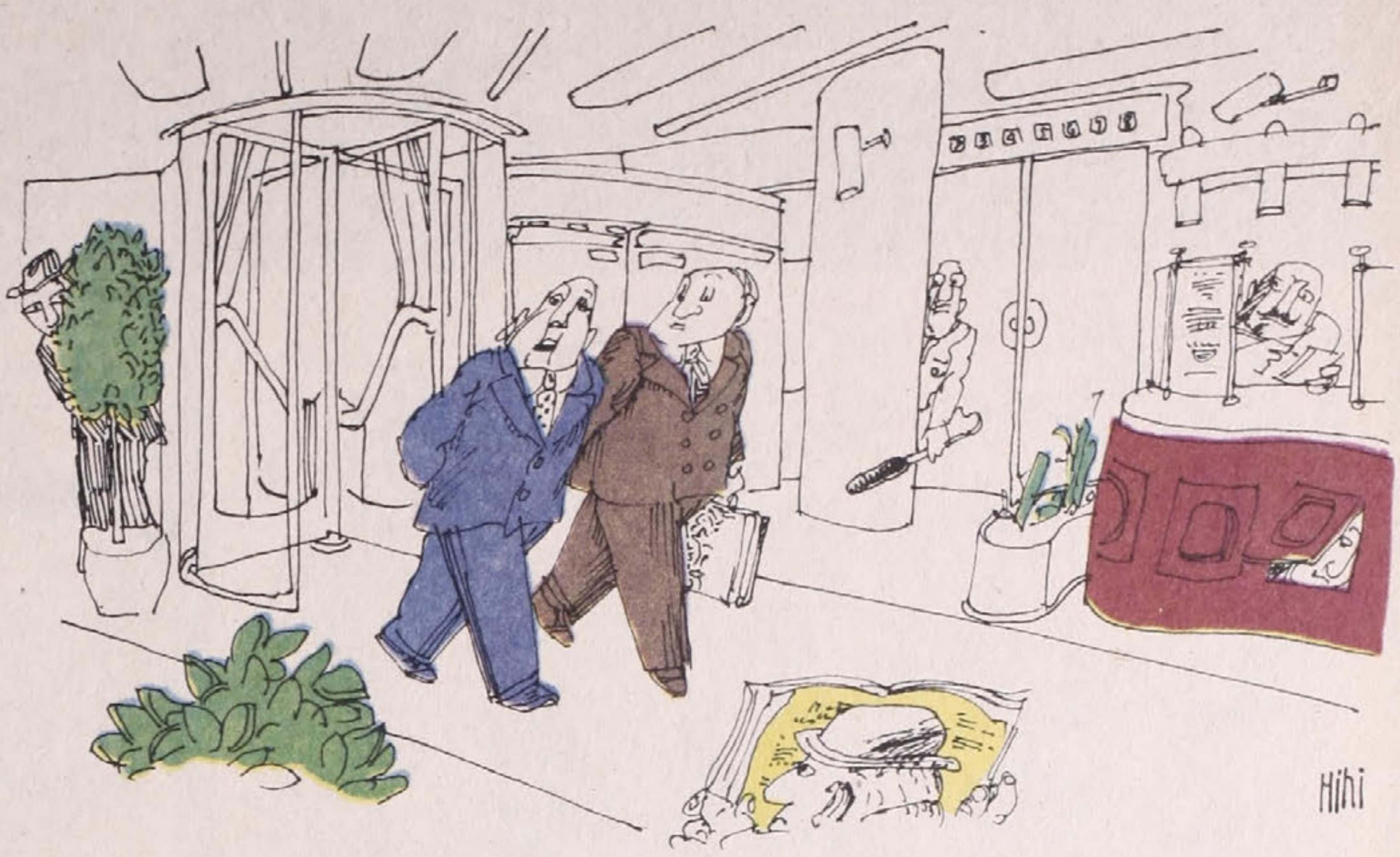
Kastélyokat kínálnak eladásra

KISNYUGDÍJASOK KAPHATNAK KEDVEZMÉNYT?

MODERN KÖZTÉRI SZOBOR

VÁLLALATI ÖNÁLLÓSÁG

– Mióta sikeresek vagyunk, minden lépésünket figyelik...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.....

— Egyszer már beismerte, hogy bűnös — mondja a bíró. — Most miért akarja visszavonni a vallomását?

— Azért — feleli a vádlott —, mert az ügyvédem meggyőzött róla, hogy ártatlan vagyok...

HOGYAN SZAVAZTUNK?

Már vagy két hét is eltelt azóta, hogy éltem állampolgári jogommal, amikor egy este halk kaparászás hallatszott az előszoba felől. Amikor kinyitottam az ajtót, régi lakótársunk, Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz tornyozódott be a lakás összes helyiségeibe. Nagy köteg papírhalmot szorongatott a hóna alatt, s ez, ha lehet, még gyanúsabbá tette kései látogatását.

— Maszek közvélemény-kutatást tartottam a házban — mondta, miközben már a nagyszoba irányába terelt.

— Miféle házkutatást? — kérdeztem, mint aki nem tudja, hogy azok az idők már szerencsére elmúltak. Most más idők járnak, bár ezekkel sem mindenki elégedett.

— Nem házkutatást — mondta csalódottan Csámcsogi néni. — Közvélemény-kutatást.

— Aztán miről? — évődtem az idős választópolgárral, hátha közben elfelejti, miért jött. — Mire volt kíváncsi, Csámcsogi néni?

Láthatólag zavarba jött, s csak mintegy másfél perces tűnődés után jött ki onnan. Addig egyik lábáról a másikra állt, időnként fordítva, de ettől sem lett jobb a helyzet.

— Azt tudakoltam a Nagypofon u. 2/b. alatti ház lakóitól, hogy milyen szempontok szerint adták le a voksukat az egyik, vagy a másik jelöltre?

Kezdett érdekelni a dolog, hátha magamról is megtudok valamit, persze, a szigorú titoktartás keretei között.

— Itt van például a Teknősbika néni a magasföldszintről! — kezdte Csámcsogi néni, s elővette a papírköteget. — Neki például Huncutka Béláné és Kékróka Mihály közül kellett választania. S tudja, hogyan döntött?

— Nem! — ismertem be férfiasan. — Teknősbika néni 78 éves, de neki is jogában áll titkosan szavazni.

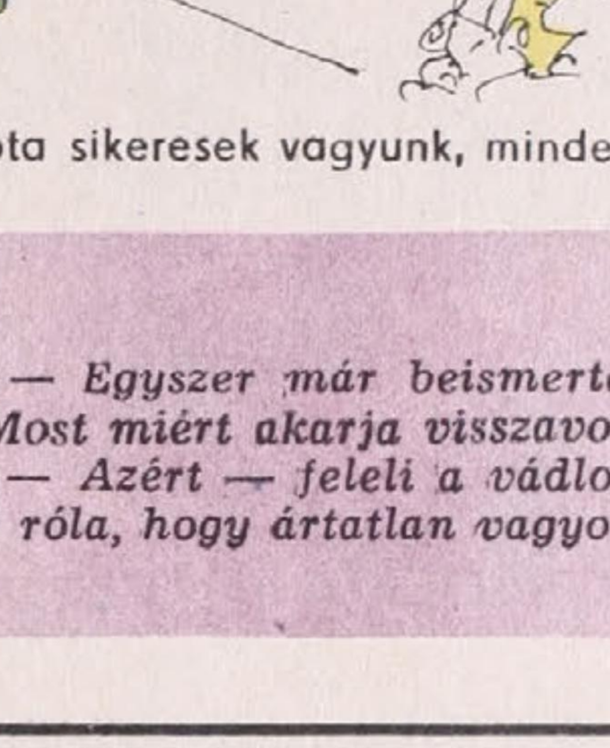

— Nos — mélyedt papírjaiba Csámcsogi néni —, akkor én megmondom magának: Teknősbika néni Kékróka Mihályra szavazott, mert az ő neve jobban tetszett neki.

— És a programja? — hördültem fel. Úgy éreztem, elérkezett az ideje, hogy ne csak éljek állampolgári jogaimmal, de meg is védjem azokat.

— Nincs annak programja, semmi! — mondta Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz. — Csak ül egész nap a gangon, fejti a keresztrejtvényt. Vagy említhetném Pikkelyes bácsit, tudja, azt a sebhelyes öregurat a másodikról. Neki Hallgatag Tibold és Szószátyár Zoltán közül kellett választania. Elment Pikkelyes úr a választókerületbe, megnézte a két jelölt fényképét, így sikerült döntenie.

— Fénykép alapján? — kérdeztem.

— Így mondta Pikkelyes bácsi. A Hallgatag Tiboldnak nemes vonalú keskeny arca volt, s ez igencsak emlékeztette Pikkelyes bácsit az egyik unokaöccsére. Ez az unokaöcs igen jó ember volt, egyszer Pikkelyes bácsi helyett jegyzett békekölcsönt, meg miegyebek. Úgyhogy az öreg azután Hallgatag Tiboldra szavazott.

— Van még valami? — kérdeztem elgyötörten.

Csámcsogi néninek úgy felderült a képe, hogy már majdnem azt hittem, ő is indult a pótválasztásokon.

— Van — mondta kissé dacosan. — Itt van például Országos Győzőné esete. A lift mellett lakik és nyelvtanárnő.

— Hogy jön ez ide? — kérdeztem. — Itt jelöltek vannak, programok, elképzelések, felelős döntések.

Csámcsogi néni huncutul mosolygott.

— Meg nyelvtanárnők! — mondta. — Országos Győzőné sem tudott választani a két jelölt között — az egyik nagyanyjára, a másik a legjobb barátnőjére emlékeztette —, így azután arra szavazott, amelyik a jelölőgyűlésen több vegyes hangrendű szót használt. Az egyetemen ugyanis „Vegyes hangrendek Juhász Gyula összehasonlító grammatikájában" címmel írta diplomamunkáját, s most, húsz év után először használt vette.

Megelégeltem már ezt az örökkön okoskodó Csámcsogi nénit, úgy határoztam, sarokba szorítom.

— S maga hogyan szavazott? — kérdeztem. — Aszerint, hogy ki milyen cipőt viselt a jelölőgyűlésen?

Csámcsogi néni úgy nézett rám, mintha én loptam volna el az üveggolyóját, még anno, kisiskolás korában.

— Semmi köze hozzá! — mondta, miközben villámló szemekkel kifelé hátrált. — Ha nem tudná, a szavazás titkos!

Föld S. Péter

FALU-JÁRÁS

– Csakhogy megjöttetek, sütöttem nektek egy kis mirelit pizzát...

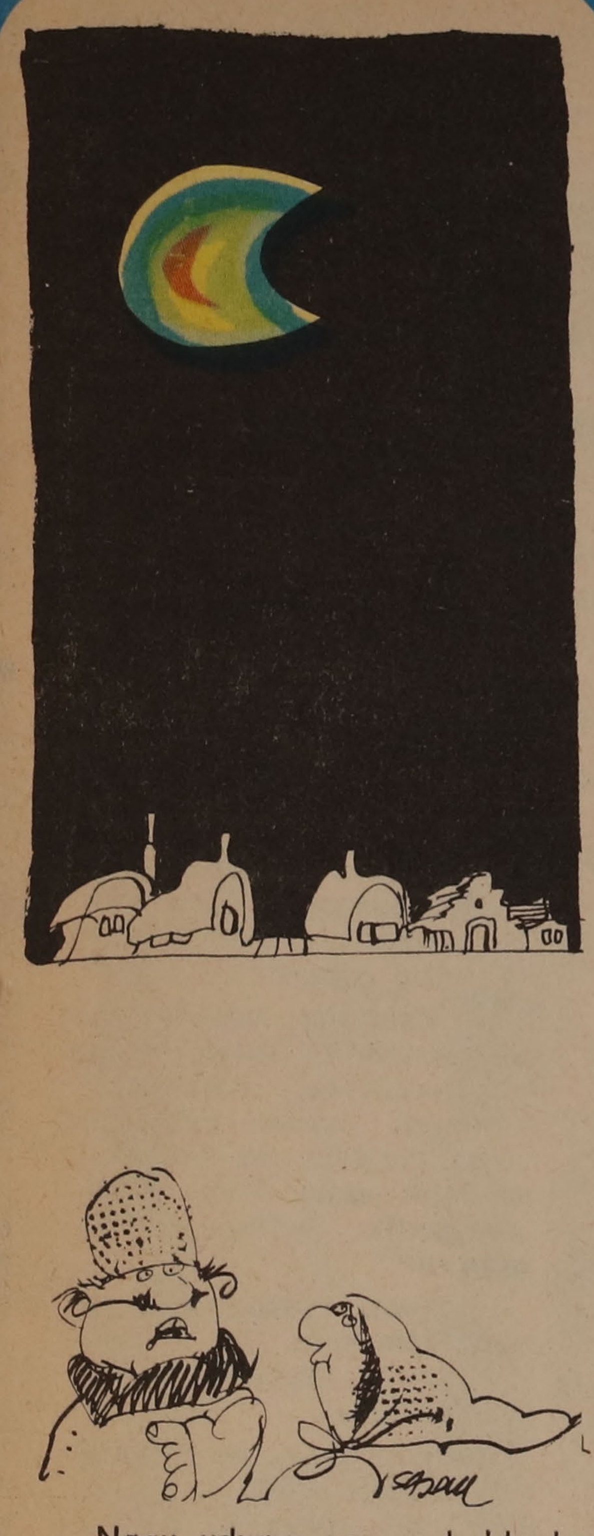

– Este pediglen én meg a mama folklórműsort adunk.

ÜDÜLÉS TANYÁN

– Hadd legyen nekik egy kis folklór!

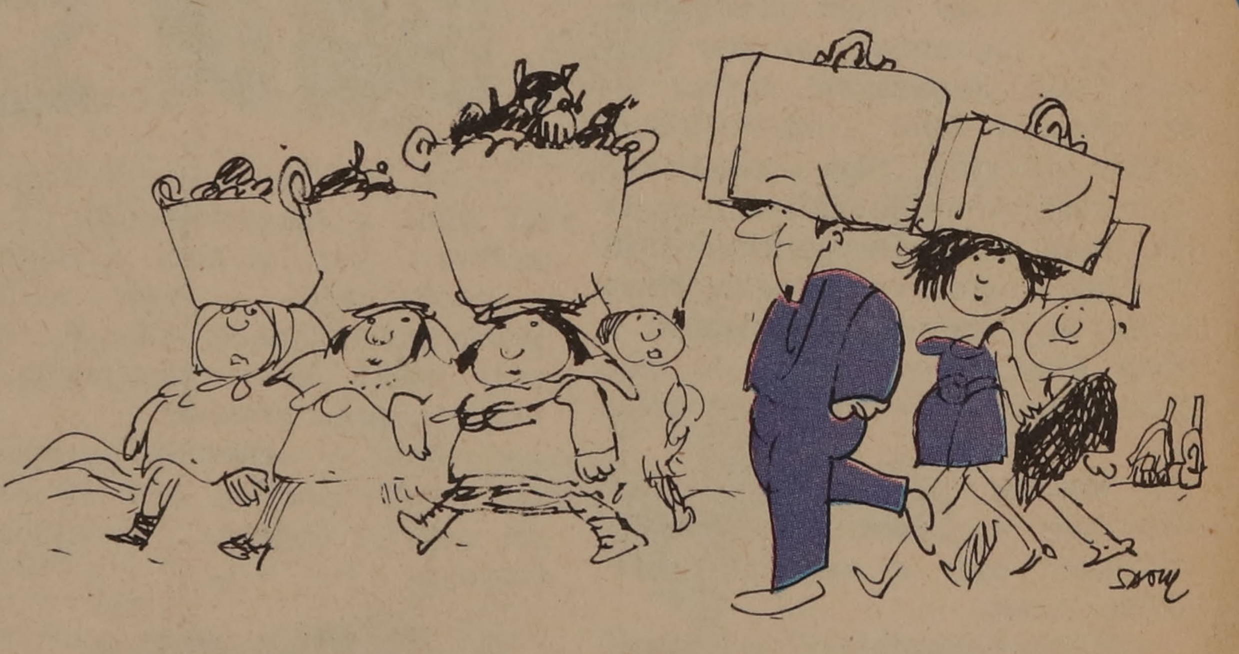
– Nagy udvara van a holdnak, anyjuk. Jó lesz vigyázni, ilyenkor rajzanak a turisták.

MAI VÁNDORLEGÉNY

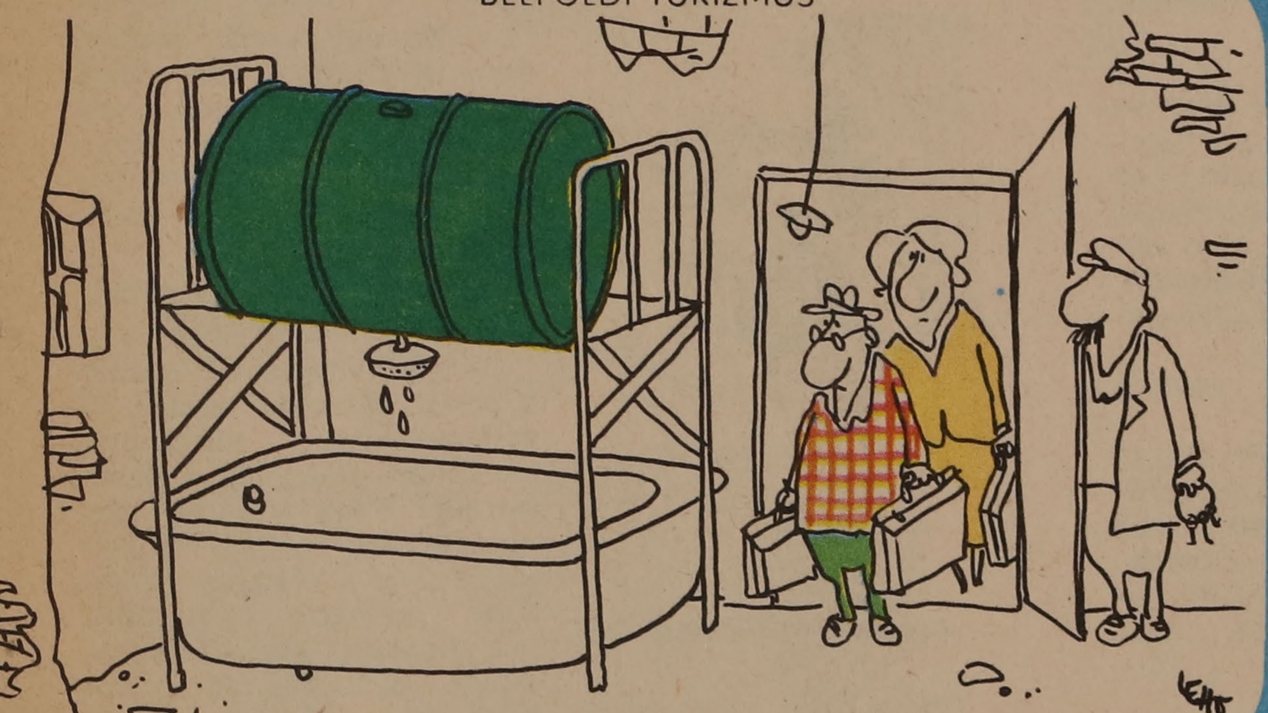

– Visszajöttem a városból, édesapám, szerencsét próbálni.

– Biztos valami olcsó IBUSZ-túra.

BELFÖLDI TURIZMUS

„Elhelyezés kétágyas, fürdőszobás szobákban."

VÁLTOZÓ FALU

KULCSOSHÁZ

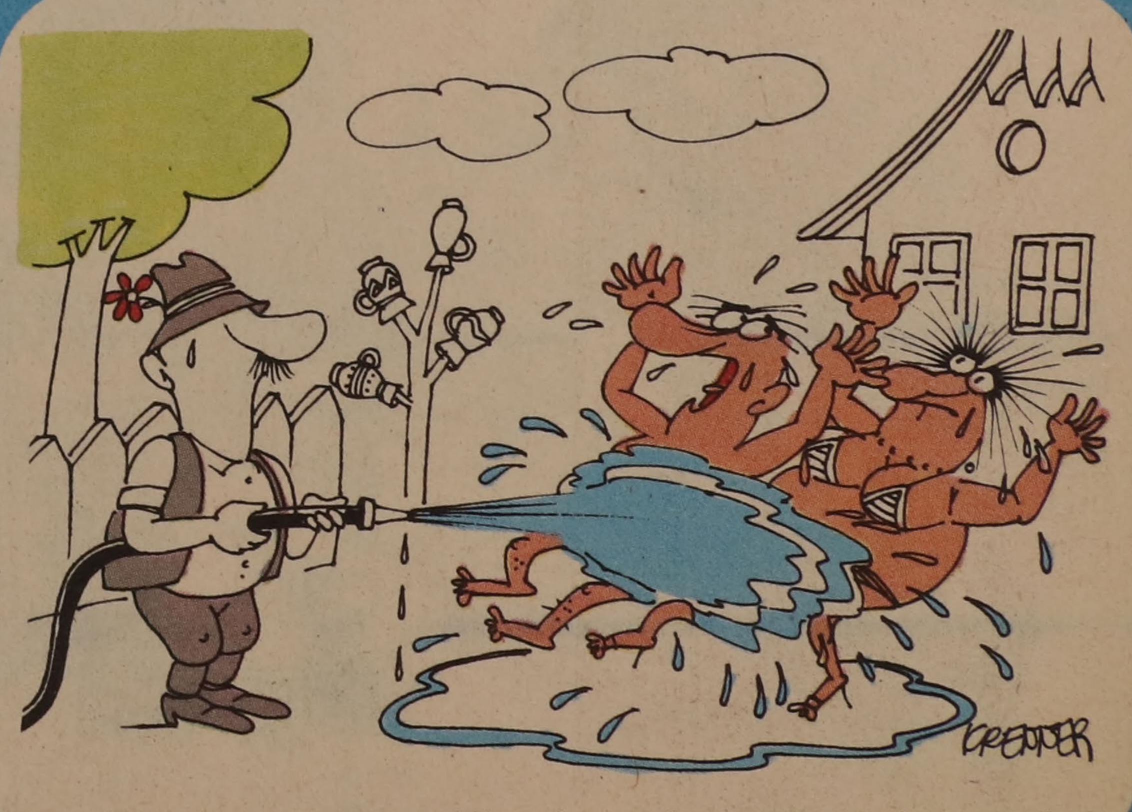

– Egy tapodtat se, Dezső, majd én megszerzem a kulcsot!

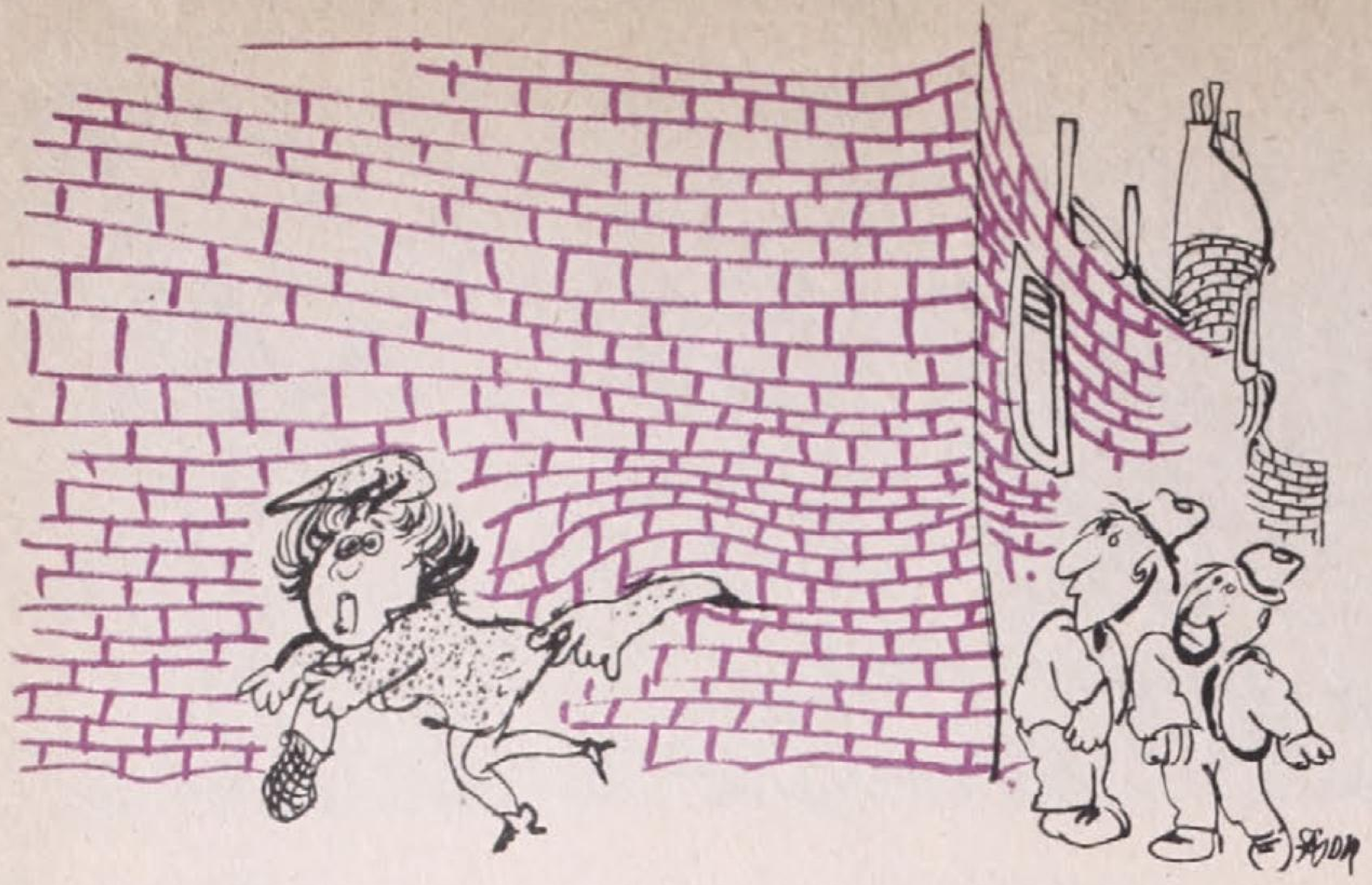
JÁRDA NÉLKÜL

– Isten hozta a kedves vendégeket!

– Érdekes, az utazási irodában korszerű termálfürdőről beszéltek.

– Na látja, ez a kőművesek kontár munkájának az eredménye!

– Ne is tiltakozzék, ami jár a vevőnek, az jár, miniszterhelyettes elvtárs!

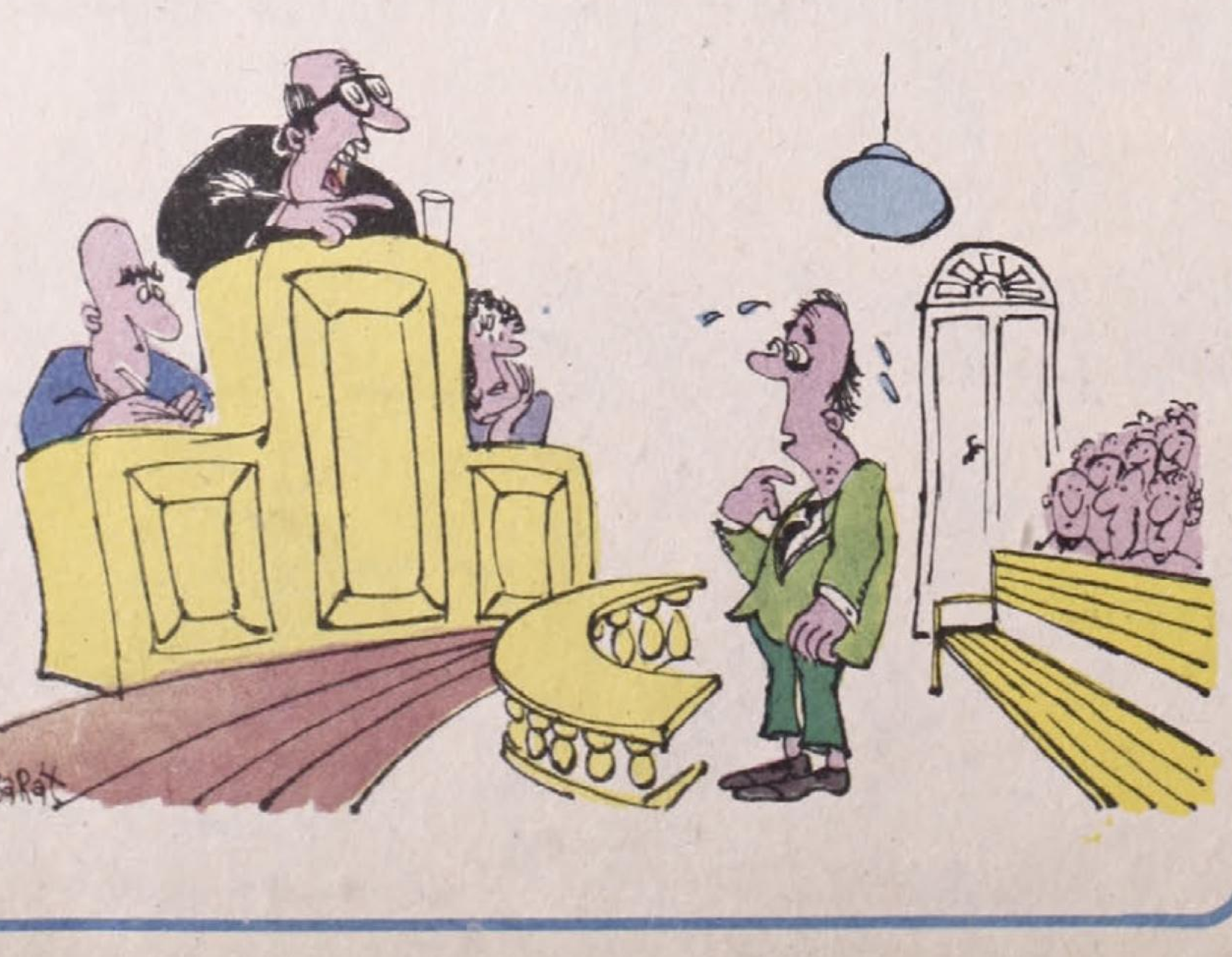
SZABADTÉRI BALETT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Mónika, ma megint félórát késtél az iskolából!

– Na és! Anyukám mindig azt mondja, hogy tanulni soha nem késő!

– Kéri a következő kérdést, vagy megáll 3500 forint büntetésnél?

RÓZSASZÍN TRIKÓ

Butikos ismerősöm mesélte a következő történetet. Beállított hozzá egy középkorú hölgy, hogy vásároljon magának egy rózsaszín trikót, ami mostanában olyan divatos.

— Milyet parancsol?

— Ne legyen se túl sötét rózsaszín, se túl világos rózsaszín, se túl feltűnő, de túl egyszerű sem.

— Parancsoljon — tettem elé a választékot.

— Nem, ez túl pasztell rózsaszín, ez majdnem fréz, ez meg mályvarózsaszín. Én inkább olyat képzelek el, ami rózsabimbó rózsaszín, felhőrózsaszín, esetleg indiai rózsaszín, szakszerűen úgy nevezik, pink-rose.

— Tessék.

— Ez? Ez olyan, mint az olvadt, löttyedt eperfagylalt. Ez babarózsaszín, ez meg olyan, mint egy csecsemő popsija. Ez meg közönséges bugyirózsaszín, vagy talán parasztrózsaszín.

— Akkor talán ezekből parancsol a hölgy?

— Ezt akarja rám sózni? Hiszen ez olyan, mint a hipermangánban áztatott fakó lila! Adjon inkább barackrózsaszínt, vagy inkább rózsabarack-rózsaszínt, fuksiarózsaszínt, begóniaszínűt, esetleg ciklámenbe hajlót, de a bimbós ciklámenre gondolok...

— Tessék.

— Ezek lennének? Hiszen ez fonnyadt rózsaszín, ez hervadt begóniaszín, az meg elvirágzott ciklámen. Nincs valami mása? Tudja mire gondolok? Mint a halvány pünkösdi rózsa nyílás előtt, vagy a bazsarózsa és a tubarózsa színének arányos keveréke. Hogy pontosabban fejezzem ki magam, a peónjarózsaszínre gondolok, de nehogy aztán muskátlirózsaszín legyen!

— Tessék! Ez egy sanzsán-rózsaszín, ez bársonyos rózsaszín, ez taft fényű, ez piké, ez krepp, ez vászon, ez trikó, ez egy pirkadatrózsaszín, ez egy naplementerózsaszín, ez malacrózsaszín, ez főttsonkaszín, ez halvány főttrákszín.

— De hiszen ezek mind szörnyűek! Nem is hasonlítanak arra a rózsaszínre, amelyet én elképzelek. Tudja, jártam tavaly Franciaországban, ott minden le volt öntve rózsaszínnel, még a biciklik, teherautók, bevásárlókosarak és babakocsik is. Valamennyi habostorta-rózsaszínű volt.

— Asszonyom, a habostorta nem okvetlenül rózsaszín...

— Azok puncs-rózsaszínűek voltak!

— Tessék, itt a puncsrózsaszín. Trikó-szoknya együtt, kosárral. Cipő, zokni, hajpánt, szemüvegkeret — mind rózsaszín.

— Valahogy tompábbnak képzelném el. Ismeri maga az orchidea rózsaszínt? Amilyen csakis némelyik virág sajátja, és csakis a szirmok széle felől rózsaszínesedik befelé halványulva?

— Nem, asszonyom, azt nem ismerem. De tessék, itt van a legszebb rózsaszín trikóm.

— Igen, igen. Ez a fehérrel árnyalt noppos rózsaszín már megközelíti azt, amit szeretnék, de miért mohair? én inkább zsákvásznat vagy vitorlavásznat képzelnék el, az olyan rusztikus...

— Itt a vitorla, itt a zsák.

— Ez egy kicsit merev, nem gondolja? És nem szeretem a hidegen batikolt rózsaszínt, az olyan közönséges... Ez meg hipózott miniumba lett talán bemártva?

— Tessék, whisky-rózsaszín, konyak-rózsaszín...

— Nem ismeri véletlenül a bois de rose színt? A vadgesztenye virágának hervadás előtti sötétrózsaszínjét? Vagy inkább úgy határoznám meg, a kiégett timföld és a rózsakvarc közötti mélyebb árnyalatú márványosan erezett rózsaszín... a rózsás márna tónusában... a lazac, a tengeri csillag színében elképzelve.

— Íme, itt a lazac, itt a márna.

— De hiszen ezek majdnem fehérek! Gondoljon a hónapos retek héjára, a frissen sült parasztkenyérre, a vadcseresznyére, a halvány rubinra, a vérre, kimosva, a meggypirosra, befőzés után, a piruló almára, az érő paprikára, a muskátli és a rózsa rózsaszínére...

— Gondolok. De drága hölgyem, végtére is mit szeretne?

— Nézze, én eddig bírtam türelemmel. Egy egészen közönséges rózsaszínű trikóra gondoltam, semmi különösre. De ha magának most nincs, majd benézek a jövő héten!

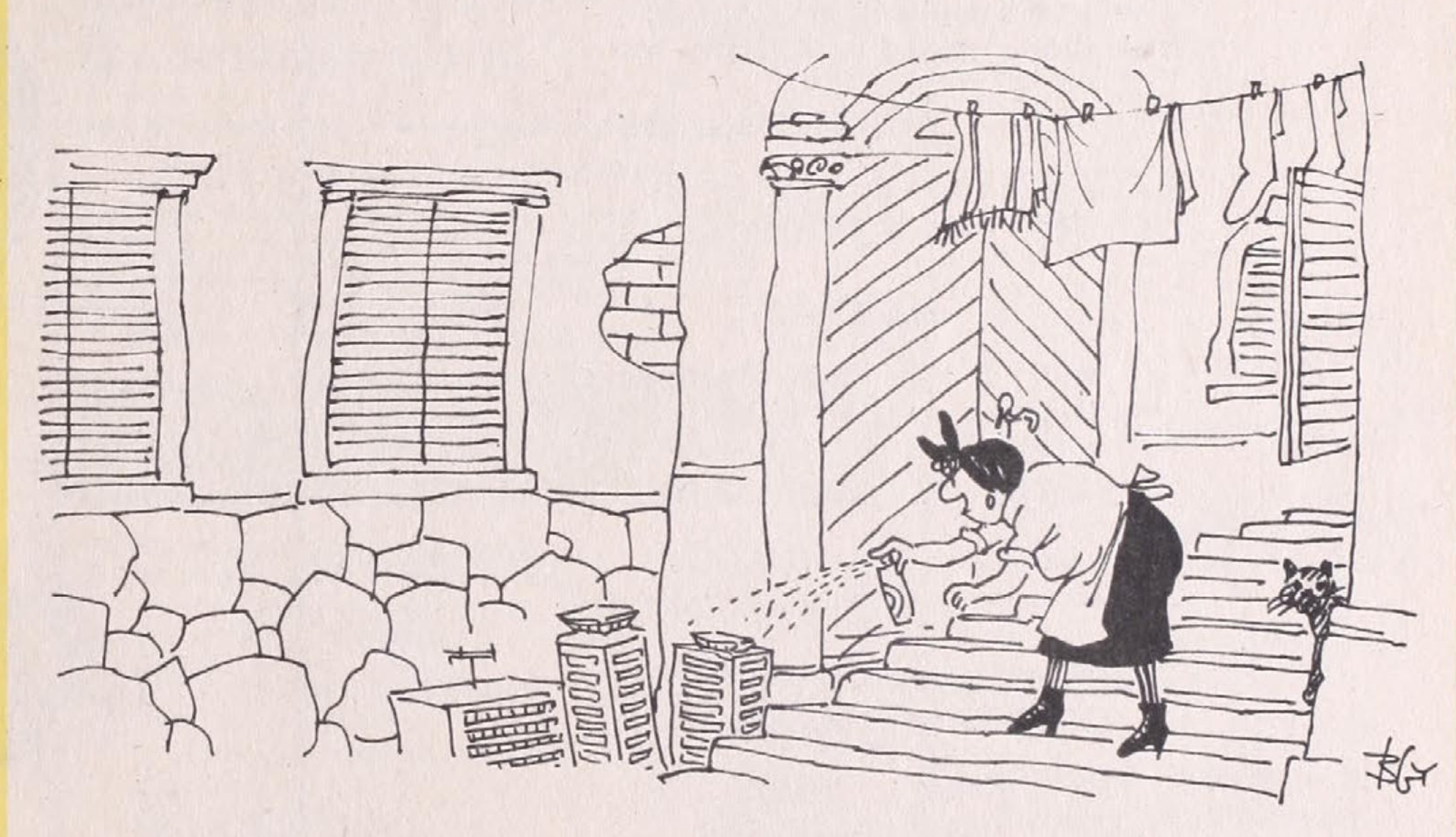
Hary Márta

SAJDIK, FÜLÖP,
HEGEDŰS, BRENNER,
BALÁZS-PIRI, DALLOS

ÓVÁROS

AGYRÉM-RÍMEK

JÓL MEGY A HAVERNAK

Iszik ám hotelbe'
Oszikám hitelbe!

SVÁJCI NÁSZÚT

Oly hideg e berni háló,
mint valami hibernáló!

BOTANIKAI KÉRDÉS

Mondd el nekem, te tűlevél:
rajtad mért nincs levéltetű?

EGY HADVEZÉR KÍNRÍMEI

Tamerlán sok várost romban
hagyott egy-egy várostromban.
„Túl teszek én Periklészen:
példám Vörös Erik lészen!"

ÍR–ANGOL MÉRKŐZÉS

Angol hálóba ha gól
irdatlan kerül,
az egész belfasti nagy
ír katlan derül.

CSENDES ŐRULT

Azt nézi, e csíz veréb-e...
Van fejében víz cserébe.
S szól: „Ki tudja, ez a falomb falomb-e?
Madár helyett zöldjét magam falom be!"

ARAB ZARÁNDOKOK

Száll a bátorság Ahmed inába:
„Beérek-e még, ah, Medinába?
Elkelne most egy jó mokka, Eta,
nem ittam semmit már Mekka óta..."

FÖL KELL MÁSZNI!

Be magasan van itt a lajt orma!
Nem segít ezen a talajtorna.

HASONLAT

Lámpáért jár ki a Miska Bosch-hoz,
mint kacajért mi a kis Kabosch-hoz.

EGY ILLUSZTRÁTOR SÓHAJA

Hogy kerül indián fejre dísztoll,
ha nincs, mi lerajzolhatná, redisz-toll?

TŰNŐDÉS EGY KICSONTOZOTT PULYKAMELL FÖLÖTT

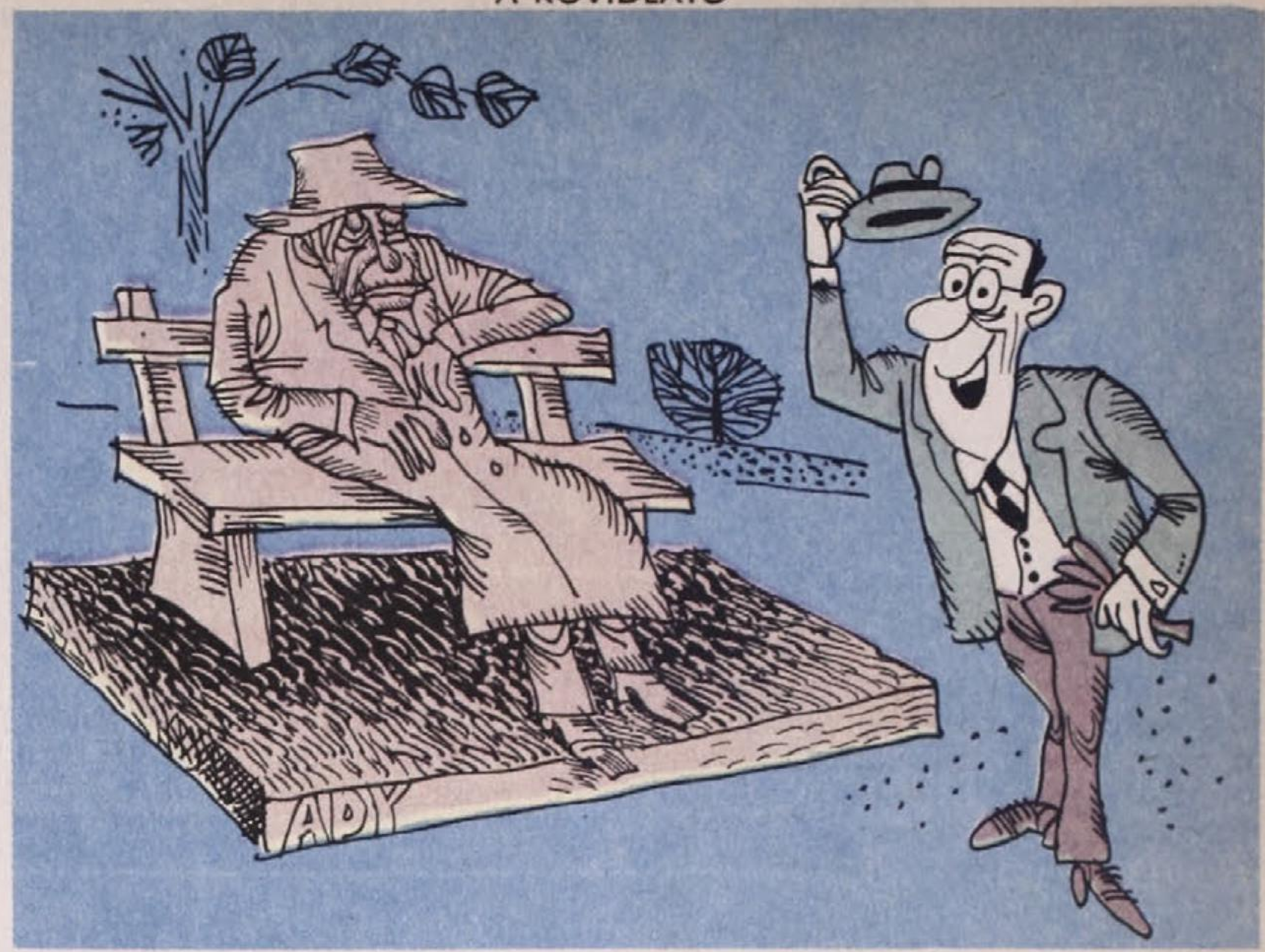
Kebel ez itten
kibelezetten?

MINIBUGYI

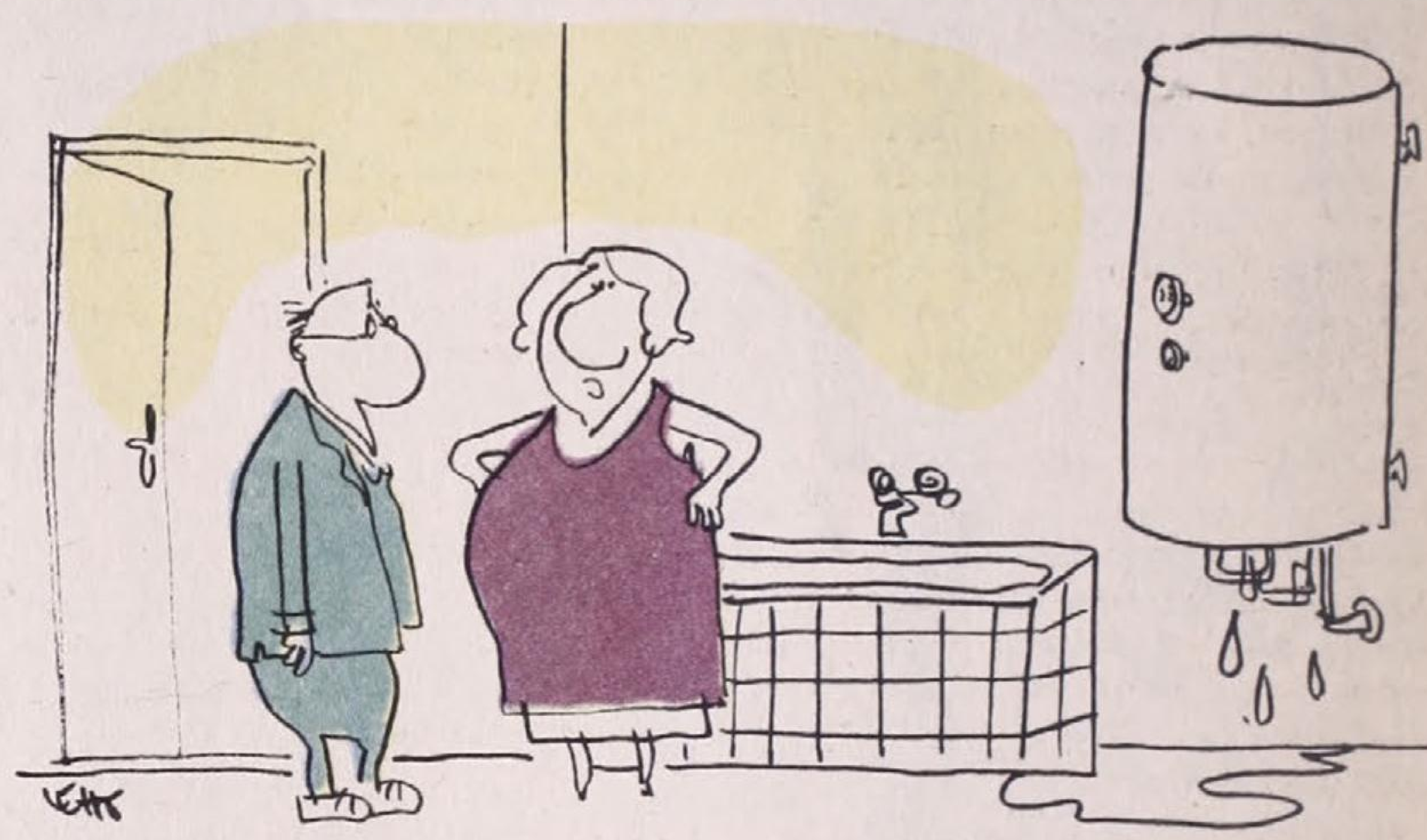
Lehajol a Maris – furcsa torna:
kilátszik egy muris farcsatorna!

Tímár György

A RÖVIDLÁTÓ

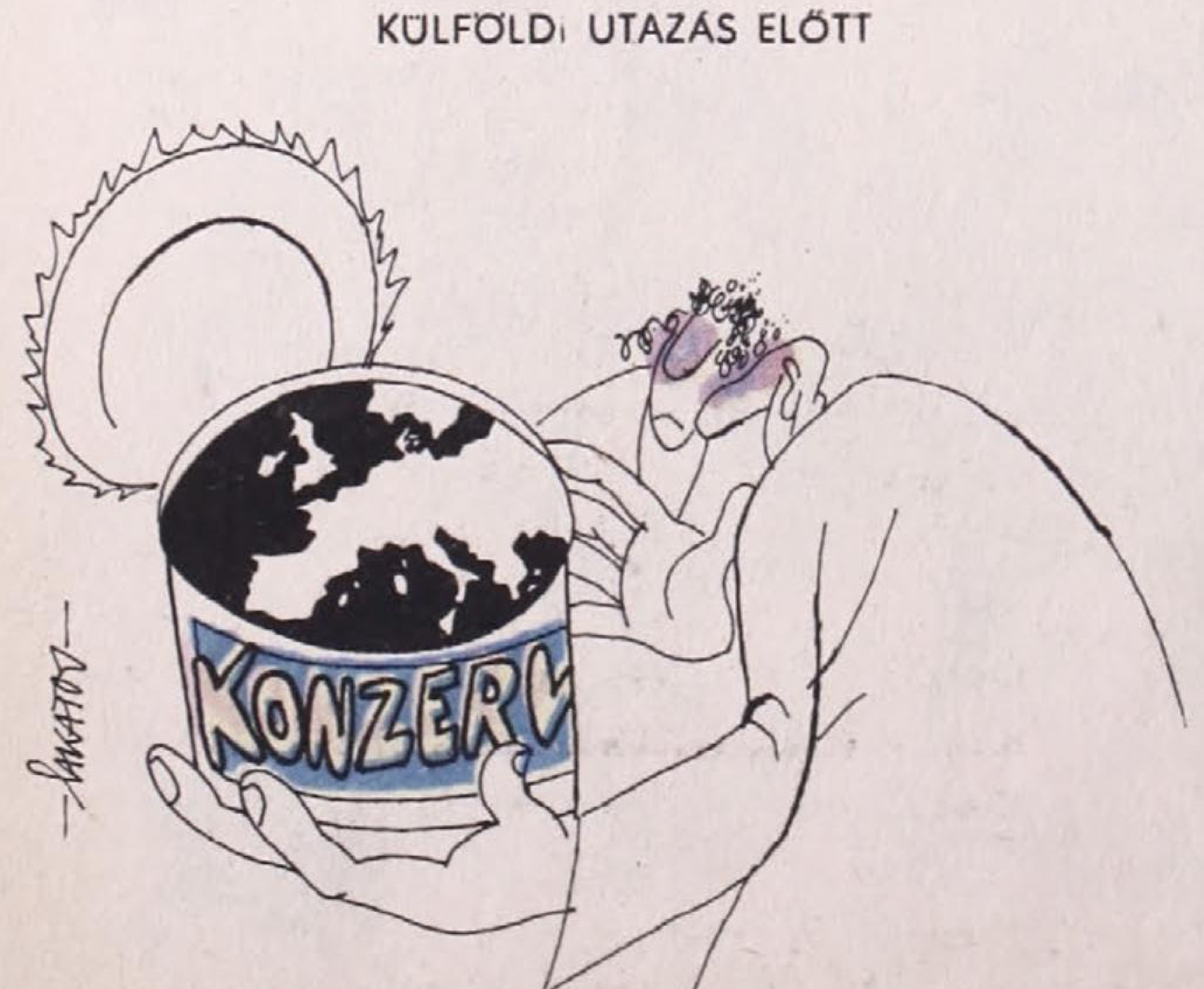
– Elnézést, van még hely a padon?

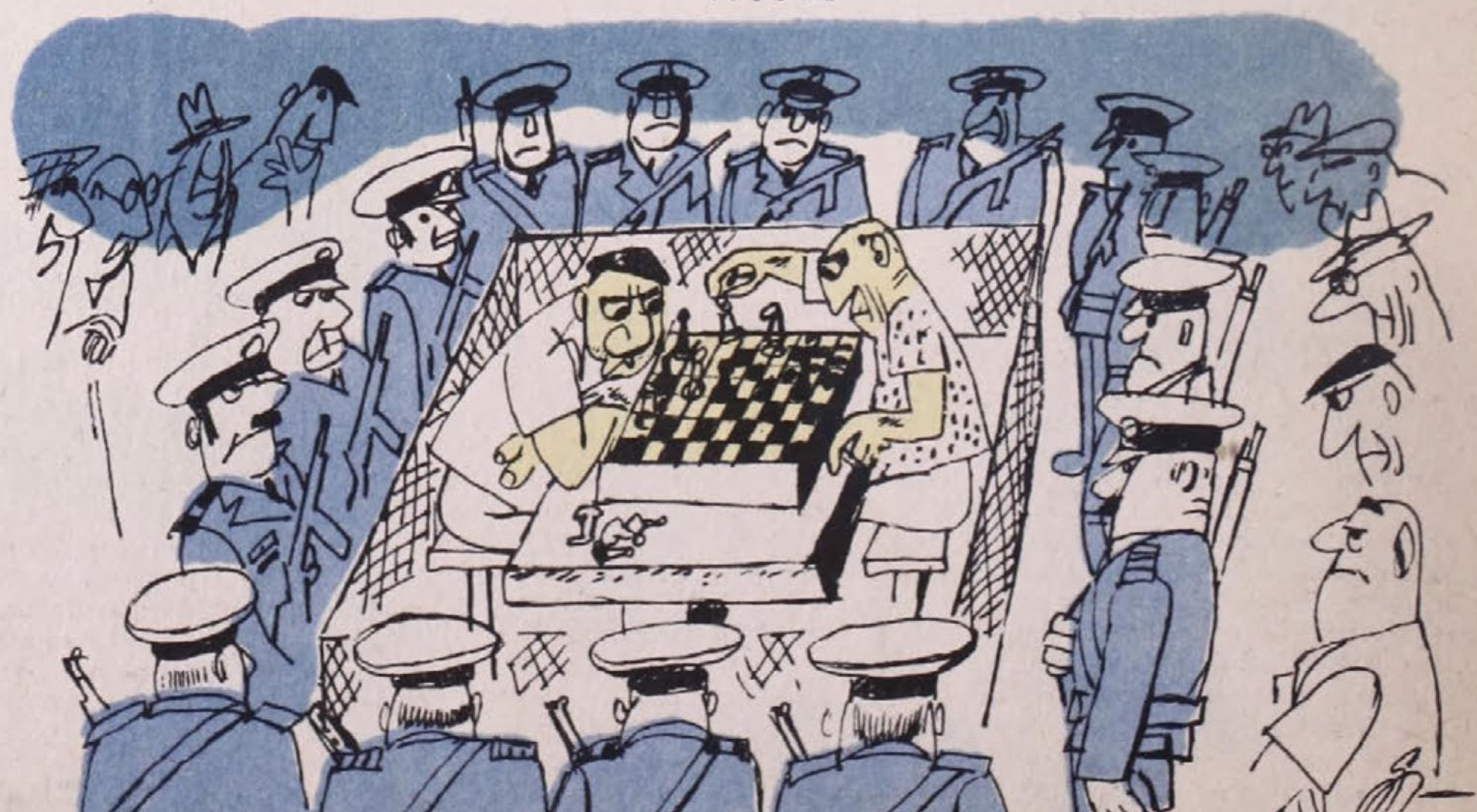
– Mert mindent rád lehet sózni! Miért nem próbáltad ki az üzletben?!

KÜLFÖLDI UTAZÁS ELŐTT

A JÖVŐ

AZ OLVASÓ OLDALA

VASÁRNAPI NYITVATARTÁS

A Ludas Matyi június 5-i számában jelent meg egy cikk, melynek címe: „Szomorú vasárnap".

Bosszantó dolognak tartom, hogy a nyitvatartással napjainkban annyit foglalkoznak, mintha az lenne a legnagyobb gond és probléma országunkban. Egy szakma helyzete, a vasárnapi nyitvatartás annak nem vicc vagy kabarétéma, aki megfelelő információval rendelkezik. (Ez, úgy gondolom, fontos az újságcikkek megírásánál is!) A cikk szerzőjét szeretném megnyugtatni és felvilágosítani arról, hogy vasárnap van néhány bolt nyitva, amely élelmiszercikkeket árul, a vasárnapi tejszükséglete beszerezhető. A fővárosban 3 ABC-áruház van nyitva vasárnap, az üdülőhelyeken is 1-1 üzlet nyitva van. Helyenként a szerződéses boltok is nyitva tartanak. Ezenkívül számos vendéglátó egységben szerezhető be vasárnap és ünnepnapokon tej és kenyér.

Én is családanya vagyok, évtizedek óta több társadalmi megbízásom is van, de soha nem okozott gondot, hogy vasárnap nem lehet vásárolni. Aki a munkáját jól meg tudja szervezni, az 6 nap alatt a bevásárlást is. Úgy gondolom, ez a nyitvatartási téma nagyon túlhajtott, inkább az árualapok biztosításánál lennénk ilyen harciasak! Félő, hogy hatására tovább romlik a kereskedelmi dolgozók helyzete, s ennek eredménye az lesz, hogy 1-1 üzlet munkaerőhiány miatt hetekig be lesz zárva, nemcsak vasárnap. Az élelmiszer-kereskedelem dolgozóinak 80 százaléka nő, többnyire fiatalok, kisgyermekesek. Nem valami vonzó ez a pálya, a dolgozók 30 százaléka is kicserélődik évente. A gazdaságos üzemeltetést nem a kereskedelmi vállalatok találták ki a vásárlók bosszantására, a gazdasági szabályozók erre egyre jobban kényszerítenek. A 8—9 százalékos árrés nem nyújt fedezetet a kedvezőtlen munkaidőben alkalmazott dolgozók megfelelő díjazására, a vásárlási körülmények javítására, a technika fejlesztésére.

A jelenlegi gazdasági helyzetben, úgy gondolom, nem lenne politikus azt javasolni, emeljenek egy kicsit az árakon, így teremtsék meg a kereskedelmi dolgozók megfelelő anyagi elismeréséhez a fedezetet. Igaz mondhatják, van még más mód is, az önköltség, a forgalmazási költségek csökkentése. De a tapasztalat az, hogy az ipar emeli az árakat, a kereskedelem pedig évről évre nagy erőfeszítéssel tudja kigazdálkodni azokat az áremeléseket, amelyek a forgalmazást nagy mértékben terhelik. (Energia, tüzelőanyag, szállítási költség stb.) Nem kis terhet jelent az sem, hogy több olyan kereskedelmi és vendéglátó egységet tartanak nyitva, amely nem gazdaságos, de a lakosság ellátása érdekében ezt vállalni kell. És jelentős veszteséget jelent nemcsak a kereskedelemnek, hanem a népgazdaságnak is az a száz mázsa kenyér, sok ezer liter tej, amely a többnapos ünnepek körül rendszeresen megmarad. Ez rendszerint a túlbiztosításból adódik, mert ha egy üzletben véletlenül a két áruból valamelyik hiányzik és 50 méterrel tovább kell menni érte, abból jó nagy botrányt tudnak csapni. Ilyen luxusokat nálunk jóval gazdagabb országok sem engednek meg maguknak.

A KPVDSZ pedig, úgy gondolom, azt szeretné, ha a vasárnapot a kereskedelmi dolgozók és a vásárlók is pihenéssel a családellátással, gyermekneveléssel töltenék!

Tóth Ferencné
Miskolc, Korvin O. 1. 3530

CIKKÜNK NYOMÁN

A Ludas Matyiban Talány címmel megjelent olvasói levéllel kapcsolatban az alábbiakat válaszoljuk.

A térítésmentesen rendelt gyógyszerek megküldésekor a gyógyszertárban a csomagokon egységesen 500,— Ft értéket tüntettek fel. Ez a postaköltséget a beteg szempontjából nem befolyásolja, mert a belföldi csomagok utánvételi, értékbiztosítási és súlydíja 500,— Ft-ig azonos.

Intézkedtünk, hogy a jövőben a tényleges térítési díjat tüntessék fel a gyógyszertárban.

Bartus Györgyné
gyógyszerészeti osztályvezető
Fővárosi Tanács
Gyógyszertári Központja

TÜCSÖK és BOGÁR

A Győr-Sopron Megyei
Ruházati Kereskedelmi Vállalat
1985. július 15. napjától kezdődően
3 éves időtartamra szerződéses
üzemeltetésre átadja az újonnan nyíló
76. sz. ÁSZOK SÖRÖZŐJÉT,

Ez egy konkrét jelenség gyors felismerése: többet iszunk, mint ruházkodunk.

(A Kisalföld című lapból nyírta Németh Kinga, győri olvasónk)

a csonkuló kunyhók, a papir-ablakú kalyibák fölé.
Kenyeret kívánó hússal, a zsír aranypénzét fingató
levessel gőzölögjenek a tálak mindenki előtt.
A szomjoltó poharat, a szájtól szájig érkező edényt
ne söpörje le szög-ujjú, tördelő támadó. Buzogjanak

Oh költészet, óh dicső költészet . . .

(A Dunántúli Napló egyik versében találta Tuza Mihályné, pécsi olvasónk)

24.00—6.00: Éjféltől hajnalig
A Petőfi rádió zenés műsora
Szerkesztő: Veisz Gábor, S. Horváth Péter, Kiss Imre és Alföldy Boruss István
Bemondó: Bérczy Krisztina
24.00: Melódiakoktél
1.00—1.03: **HÍREK. Időjárás**
2.00: Népdalok
2.20: Gyermekeknek
3.00: **HÍREK. Időjárás**
3.03: Hófehérke és a hét törpe.

Ajánlatos a vekkert már hajnali két órára beállítani, hogy 2.20-ra az összes gyerek teljesen ébren hallgathassa.

(Beküldte Godja György, nyíregyházi olvasónk)

Zene

● FELNŐTT MÉRETŰ guminadrágok nagy választékban kaphatók, megrendelhetők, Király

Zene füleinknek!

(Az Expresszben lelte Takács Péter, szombathelyi olvasónk)

A HORIZONT Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet
felvesz

Feltétel:
középiskolai végzettség.

Jelentkezés: telefonon
az 572-877/35 melléken
vagy személyesen
Budapest X., Gergely u. 66/a.,
a munkaügyi osztályvezetőnél.

Ez egy szigorúan titkos munkakör!

(Az Expresszben lelte Lehoczki István, kiskunhalasi olvasónk)

A bucsuszentlászlói
„Szévízvölgye"
Mgtsz.

az 1985. június 8-án
9 órára meghidretet
nyilvános gépbörzét
1985. június 9-én
9 órára meghirdetett,

a pölöskei
szervizműhelyben.

384

Most legalább tudjuk, mihez tartsuk magunkat!

(A Zalai Hírlap hirdetései között találta Szécsényi István, nagykanizsai olvasónk)

BÁNK BÁNJA?

Rajtam kívül bizonyára mások is tudnak róla, hogy egyes angol történészek nem kevés fáradsággal kiderítették, miszerint III. Richárd angol király szelíd lelkű, jóságos uralkodó volt, és csak ellenségei, valamint a hálátlan utókor ragasztotta nemes alakjára az ellenkezőjét.

Mindezt azért mondom el, mert a Magyar Rádió által közölt könyvterjesztési reklám azt állítja, hogy Ecsedi Báthory György és Somlyói Báthory Anna leánya, Báthory Erzsébet (Nádasdy Ferencné) „büszke Csejthe várnak hatalmas asszonya" tulajdonképpen áldozat, akit koholt vádak alapján ítéltek el ellenségei.

Ezután most kíváncsian várom, mikor jelenik meg egy kiadvány II. Endre magyar király feleségéről, Gertrudról, amely őt férje távollétében a pártoskodó magyar főurak játékszerének tekinti, s akit egy Bánk nevű nagyúr el akar csábítani, de az ajánlatot a királyné felháborodva visszautasítja, mire a féktelen indulatú bán megöli Gertrudot. És hogy mindaz a rossz, ami a múlt század eleje óta a köztudatban elterjedt a jóságos, vértanú királynéról, az tulajdonképpen egy kecskeméti városi főügyész (Katona József) koholmánya, aki így szeretett volna egy kis mellékjövedelemre szert tenni.

Vajon nem kellene-e felülvizsgálni a „bresciai hiéna", báró Julius Haynau hóhéri tevékenységét Magyarországon, miután szegénykét Londonban jártában garázda angol „szurkolók" tettleg bántalmazták?

Koltaj Gábor
Pomáz
Rákóczi u. 65. 2013.

SEBESSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— Most nem lehet, mert öt óra múlva pont ideér a távolsági buszjárat.

200—200 forintot nyert:

Nagy Sándor, Jászkisér, Ady E. u. 24., 5137

Kalmár Ákos, Gödöllő, János út 34., 2100

Kerekes Eszter, Budapest, Legénybíró u. 7., 1157

A nyereményeket postán küldjük el.

CIPZÁR

– Halló, Javszer? Nem megy. Jöjjenek ki!

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

TRIBÜN

Diego Maradona, a Napoli dús hajú világklasszisa mondta:

— Az edzőnk minden bajnoki évad előtt megmér bennünket. Legutóbb 167 centi voltam, most meg már csak 165.

— Hogy létezik ez?

— Úgy látszik, kopaszodom.

●

A veterán játékosnak másodedzői állást kínált a klubja. Az öreg sztár nem fogadta el.

— Láttam már ilyesmit — mondta. — Az embert fölfelé buktatják, és akkor veszi csak észre, hogy földszintes a ház.

A Pilkington börtönigazgatósága — több oldalról jelentkező igénynek eleget téve — úgy határozott, hogy jelentősen kibővíti a bannlakók sportprogramját. A műsorra most a rúdugrás és a gumiasztal is felkerült.

Persze mindkettőt csak tornateremben gyakorolhatják.

●

A mexikói Baracuflu tavon idén is megrendezik a hagyományos evezősversenyeket. A regatta különlegessége: rajt előtt az összes hajót megfúrják. A vízvonal alatt. Az győz, aki a legnagyobb távolságot képes megtenni, mielőtt hajója elsüllyed.

Végre egy sportág, ahol nem az edzőt fúrják!

Londonban játszották a London Irish—Trinity College rögbimérkőzést. Nem ment teljesen simán.

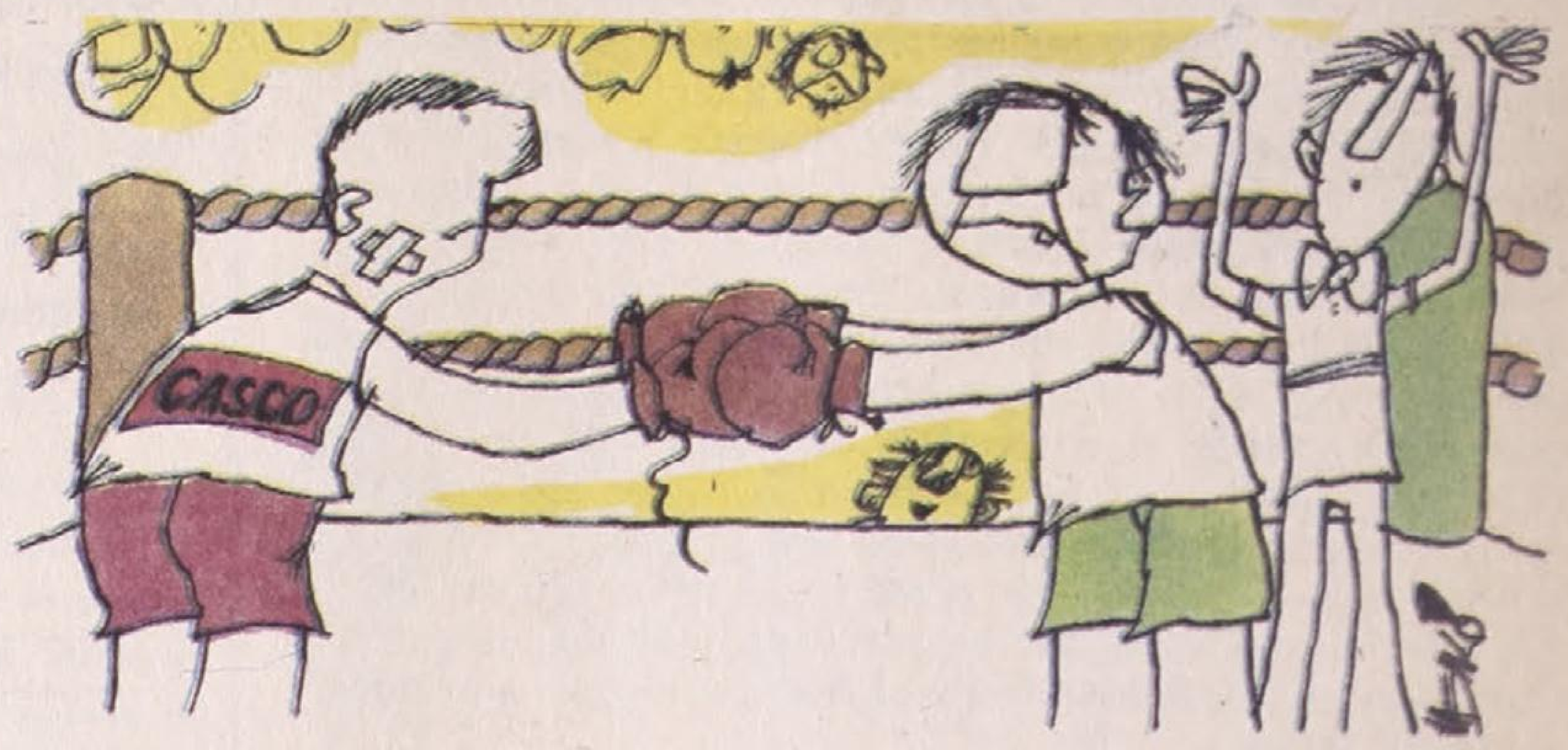
1. A vendégek, útban a pályára, eltévedtek, a meccset egy órával később kezdték.
2. A mérkőzés során három súlyos sérülés történt. Mentők, ambulancia.
3. A játékvezető órája mérkőzés közben megállt. Hat perccel tovább játszottak.
4. Útban az öltöző felé a játékvezető megbotlott, és a lábát törte.
5. A vendégcsapat öltözőjét ismeretlen tettesek kifosztották.

A vendégcsapat egyik játékosa ekkor kezdte az öklét rázni a házigazdák felé:

— Megálljatok, jöttök még ti is mihozzánk!

(p. p.)

ELŐVIGYÁZATOSSÁG

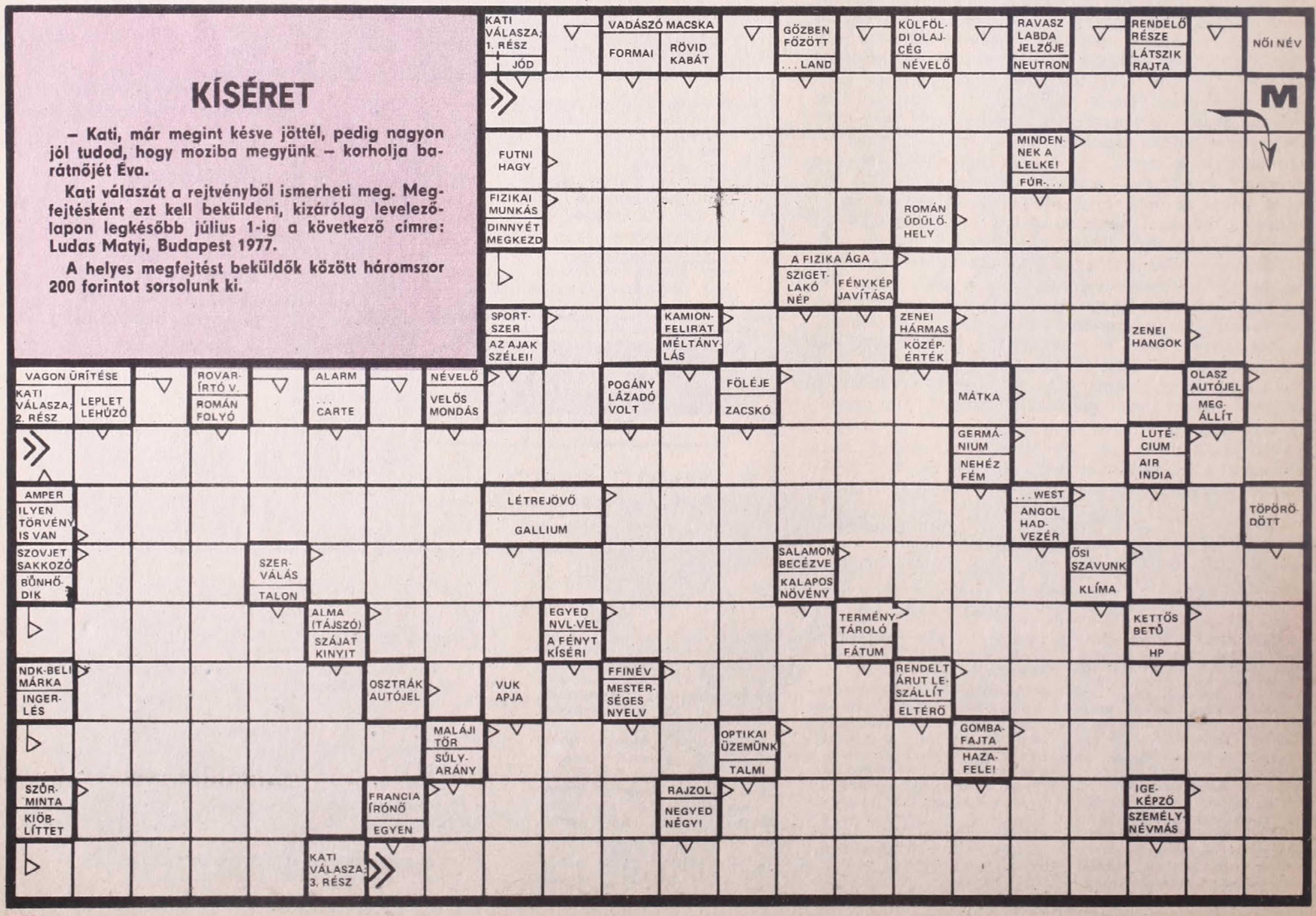

KÍSÉRET

– Kati, már megint késve jöttél, pedig nagyon jól tudod, hogy moziba megyünk – korholja barátnőjét Éva.

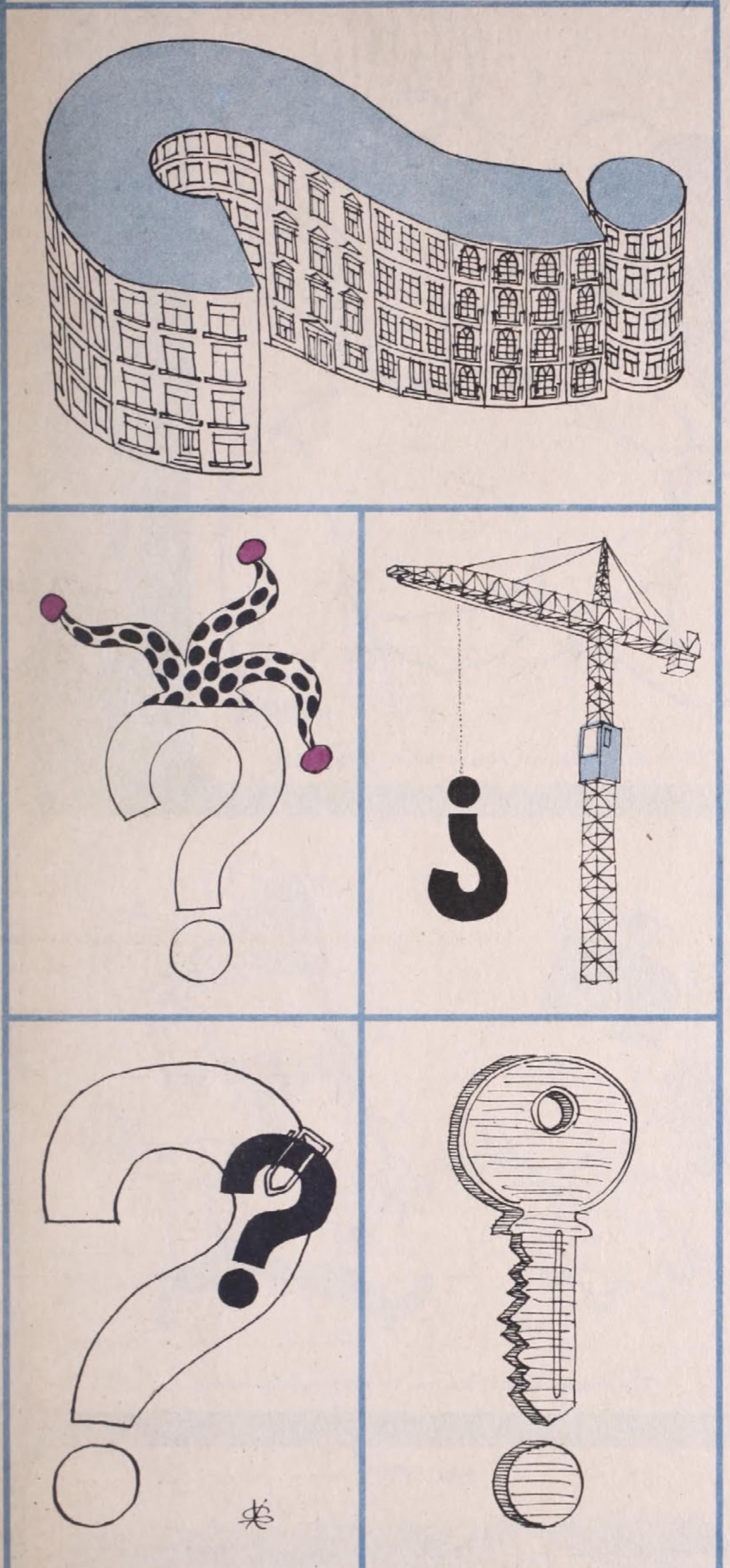
Kati válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 1-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

Spiro Radulovics:
ÍRÁSJELEK

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

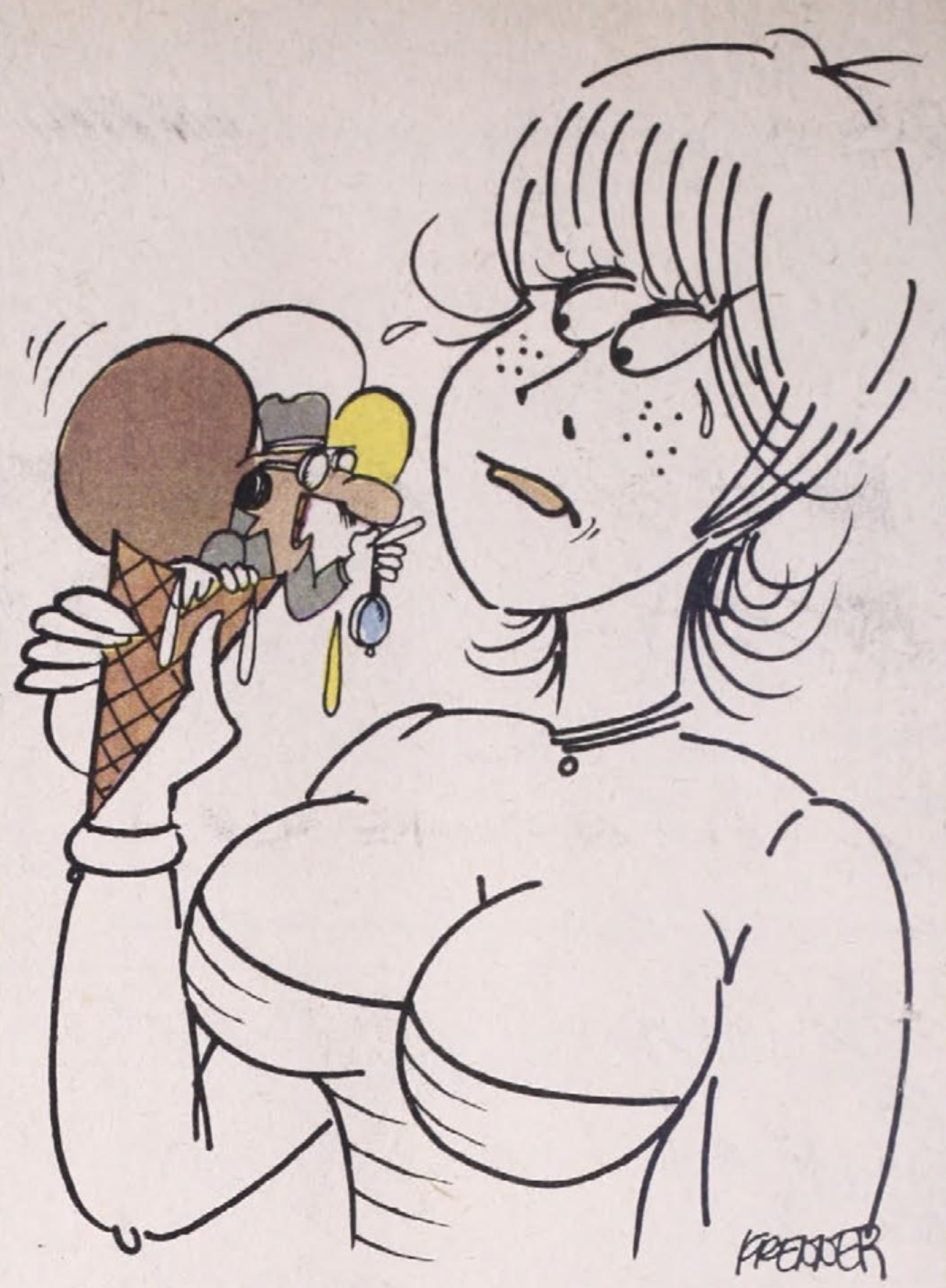
85.2308/20-26

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

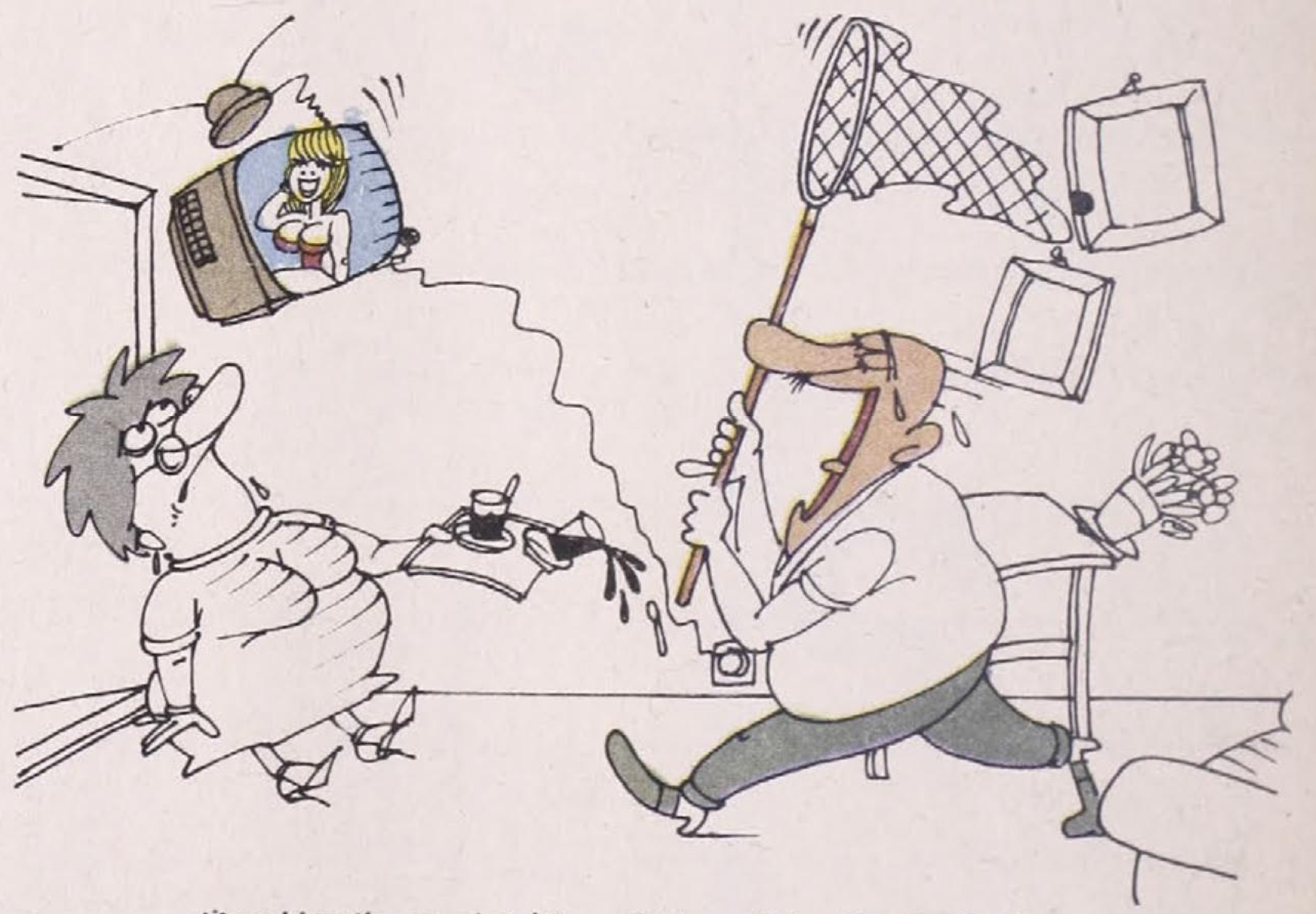
KÖJÁL-SZEZON

– Kis türelem, mindjárt kész leszek a vizsgálattal.

– Kifogtunk két esős hetet.

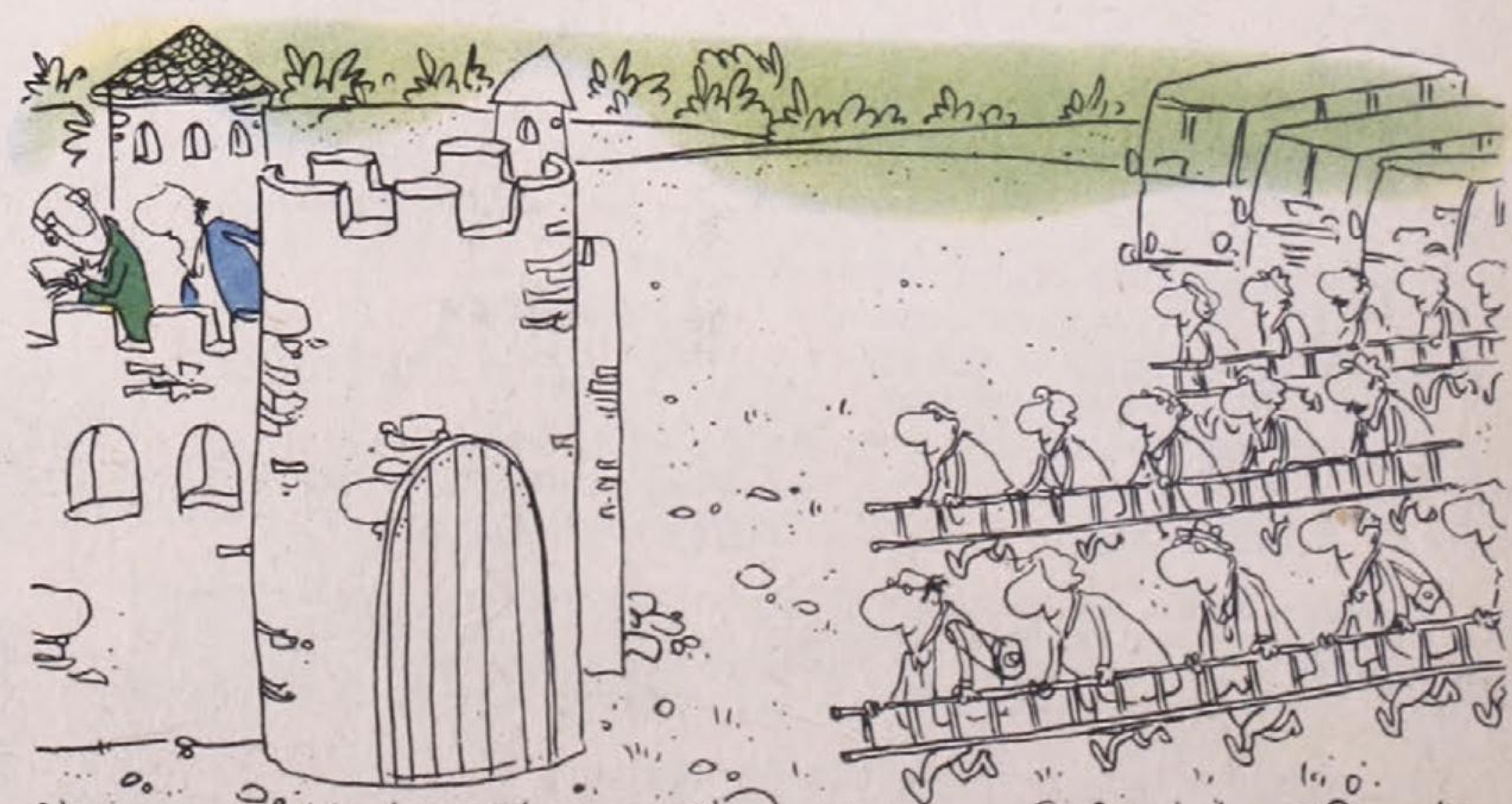
– Úgy látszik, megint könnyű kis nyári műsort adnak.

PÁLYAVÁLASZTÁS '85

– Hiába vettük meg neki azt a jó kis hamburger-sütödét, mégis egyetemre akar menni.

VÁRJÁTÉK

– Főrendező úr, újabb török csoportok érkeztek!